

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN
ROMÂNIA

JURNAL INSIGNOGRAFIC

PREMIUL „FLOAREA DE COLT”
ALEXANDRIA - PETROSANI
~ 2011 ~

2011

**ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE
DIN ROMÂNIA**

JURNAL INSIGNOGRAFIC

Nr. 9

**Publicație anuală de informare insignografică
editată de A.C.I.R.**

2011

ISSN 1843-9535

Imaginea de pe coperta 1 reprezintă Premiul „Floarea de colț”, acordat în cadrul celui de al III-lea Congres Național de Insignografie.

Colectivul de redacție :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Dumitru Pușcașu – tehnoredactare,
Mihai Livadariu – foto.

Colaboratori :
† col. (r) Dogaru Ioan – București,
Milan Ilin – Timișoara,
Ioan Pardos – Vulcan,
cmd. av (r) Marius Popescu – București.

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1.Petroșani	1975 - Întâlnire
2.Timișoara	1976 - Întâlnire
3.Craiova	1977 - Întâlnire
4.București	1978 - Întâlnire
5.Petroșani	1979 - Întâlnire
6. Arad	1980 - Întâlnire
7.Timișoara	1981 - Întâlnire
8. Arad	1982 - Întâlnire
9.Timișoara	1983 - Întâlnire
10.Petroșani	1984 - Întâlnire
11.Tg. Mureș	1985 - Întâlnire
12.Timișoara	1986 - Întâlnire
13.Timișoara	1987 - Întâlnire
14.Craiova	1988 - Întâlnire
15.Petroșani	1989 - Întâlnire
16.Petroșani	1990 - Întâlnire
17.Petroșani	1991 - Întâlnire
18.Petroșani	1992 - Întâlnire
19.Petroșani	1993 - Reuniune
20.Petroșani	1994 - Reuniune
21.Petroșani	1995 - Reuniune
22.Petroșani	1996 - Reuniune
23.Vulcan	1997 - Reuniune
24.Aninoasa	1998 - Reuniune
25.Aninoasa	1999 - Reuniune
26.Tg. Secuiesc	2000 - Reuniune
27.Lupeni	2001 - Reuniune
28.Lupeni	2002 - Reuniune
29.Lonea – Petrila	2003 - Reuniune
30.Lupeni	2004 - Reuniune
31.Tg. Secuiesc	2005 - Reuniune
32.Petrila	2006 - Reuniune
33. Alexandria	2007 - Reuniune
34. Petroșani	2008 - Reuniune
35. Petroșani	2009 - Congres
36. Tg. Secuiesc	2010 - Congres
37. Alexandria – Petroșani	2011 - Congres

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Cel de-al III-lea Congres Național de Insignografie, respectiv încheierea numărului 9 al „Jurnalului Insignografic”, s-au aflat sub influența retragerii pentru totdeauna din lumea colecționarilor din țara noastră a ultimului „monstru sacru” al insignografiei românești – col. (r) Dogaru Ioan.

A dispărut astfel și cel de-al treilea pilon din tripleta de aur care, alături de Dula Aurel și Milovan Pavel, a pus bazele întâlnirilor colecționarilor de insigne din România.

În memoria celor trei putem să ne plecăm capul în semn de resemnare și să spunem: Dumnezeu să-i aibă în paza lui sfântă și să-i odihnească în pace!

Viața merge mai departe, la fel sperăm ca și revista noastră să apară încă mulți ani de acum încolo, exact cum au dorit și cei care ne-au părăsit.

La discuțiile care au avut loc în cadrul Adunării generale A.C.I.R., spre surprinderea noastră, un coleg a propus apariția unei reviste care să facă cunoscute toate hotărârile noastre. Apariția altei publicații, cu toate costurile și care să aibă același conținut cu cel actual, nu ar avea sens după părerea noastră.

Am fost surprinși, de data asta în mod plăcut, de cererea foarte mare pentru numere mai vechi ale revistei, dar aceste solicitări au putut fi onorate în puține cazuri, spre dezamăgirea colegilor noștri.

Nici în acest an nu am primit vreo sugestie despre modul de a compune Jurnalul, deci și în numărul nou cititorul va putea face cunoștință cu toate greutățile de care s-au lovit organizatorii celui de-al III-lea Congres Național de Insignografie – prima manifestare de acest gen organizată de două secții diferite – Alexandria și Petroșani – sub conducerea A.C.I.R.

Este o premieră în țara noastră și sperăm că nu va rămâne singulară.

Reamintim că „Jurnalul Insignografic” este revista tuturor membrilor A.C.I.R. care vor să publice gratuit, fără restricții, articole sau studii insignografice, cu condiția să respecte cerințele noastre și să-și asume responsabilitatea celor puse pe hârtie.

Așteptăm, ca și până acum, materialele și opiniile dumneavoastră pe adresele:

Prof. Tiberiu Kelemen
Str. Aviatorilor bloc 34
scara II apartament 58
332108 Petroșani
Telefon 0727-793872

Email : kelementiberius @ yahoo.com

Dumitru Pușcașu
Str. 9 Mai bloc 2
scara VII apartament 5
332041 Petroșani
Telefon 0743-046840

**AL III-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE
DIN ROMÂNIA
ALEXANDRIA – PETROȘANI 29-31 IULIE 2011**

Prof. Tiberiu Kelemen,
Președinte A.C.I.R.

Până acum descrierile marilor reuniuni ale colecționarilor de insigne s-au rezumat doar la relatarea pas cu pas a desfășurării manifestărilor de la momentul sosirii participanților până la cel al demontării expoziției colective, ceea ce marchează, practic, încheierea întâlnirii pentru care gazdele și colecționarii s-au pregătit un an întreg.

Având în vedere caracterul aparte al manifestării în discuție, ea fiind prima de acest gen cu doi organizatori, aflați la mare depărtare, s-au impus condiții noi în realizarea dezideratului propus, condiții care merită a fi cunoscute.

După imposibilitatea Secției Numismatice Brașov și a Grupării colecționarilor de medalii Eminescu de a asigura continuitatea reuniunii noastre, s-a ridicat întrebarea: cum s-ar putea rezolva, totuși, impasul în care s-a ajuns?

O rază de speranță s-a ivit în 15 ianuarie 2011, când a avut loc o întâlnire la Cercul Militar Național între președintele Secției Numismatice Alexandria, P.S.Galaction Stângă și președintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen.

În urma discuțiilor și a analizării posibilităților existente s-a ajuns la concluzia că cel de-al III-lea Congres Național de Insignografie va putea fi organizat de Secțiile Numismatice Alexandria și Petroșani sub coordonarea A.C.I.R. Manifestarea ar urma să aibă loc la Petroșani, iar pe toate înscrisurile și materialele apărute cu această ocazie va fi menționat acest lucru.

Ideea a prins rădăcini, dar urma ca la Petroșani să se rezolve locația unde se vor desfășura toate componentele Congresului: expoziția comună, masa festivă, respectiv spinoasa problemă a cazării celor 60-70 de participanți care vor veni din toată țara.

Ziua de 14.03.2011 a fost una crucială pentru acțiune, când întregul program construit cu multă migală se putea prăbuși: urma să aibă loc întâlnirea cu directorul general al C.N.H. de care depindea cazarea participanților la Hotel „ONIX”. După o lungă și constructivă discuție Directorul general, ing.Constantin Jujan, a aprobat adresa cu numărul 2/14.03.2011, astfel problema cazării fiind rezolvată.

Un alt aviz favorabil l-am primit în data de 22.03.2011, când Dl. Primar, dr.ing.jr. Tiberiu Iacob Ridzi, a aprobat folosirea Sălii de marmură în perioada 27.07-01.08 respectiv a Sălii albastre în după masa zilei de 30 iulie 2011, unde va avea loc sesiunea de comunicări insignografice.

Tot atunci am depus și o adresă prin care erau rugate respectuos Consiliul Local și Primăria Municipiului Petroșani să fie alături de noi în calitate de coorganizatori. Cererea a fost votată cu 18 voturi pentru și o abținere.

Paralel la Alexandria și Petroșani se lucra intens la definitivarea listei tematicilor, a invitațiilor și a proiectelor pentru insigne, plachete, diplome, afișe etc.

Plachetele vor fi înmânate ca premii, deci ele vor fi personalizate pe tematici și clasarea obținută.

Comanda nr.51/09 mai 2011 pentru 100 de insigne și 60 de plachete a fost depusă la Firma „ACCESORII PROD” Oradea.

Placheta nepersonalizată și insigna congresului.

Una dintre ultimele probleme majore a fost rezolvată în data de 30 mai 2011- în urma discuțiilor purtate la Biserica „Sf.Varvara” - ca masa comună să aibă loc la Centrul social al acestei biserici.

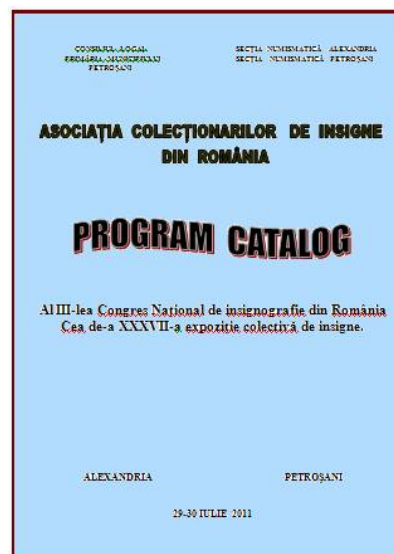
Au urmat numeroase mărunțișuri precum tipărirea diplomelor, a invitațiilor, afișelor, programelor - catalog, împrumutarea meselor și a transportului acestora la sala expozițională, articole de presă, emisiuni la televiziunea locală și multe alte probleme de care ne-am lovit de fiecare dată când am organizat astfel de evenimente.

La data de 6 mai 2011 au fost expediate invitațiile și taloanele de participare a căror returnare, deci confirmarea fermă a sosirii la Petroșani, am așteptat-o până la data de 01.07.2011. Bineînțeles, ca întotdeauna, au fost colegi care au ignorat termenul – limită, sunându-ne și după această dată, fapt care ne-a îngreunat întocmirea și tipărirea programului-catalog.

Mulțumim și cu această ocazie celor care au fost alături de noi pentru ca cel de-al III-lea Congres să fie o adevărată sărbătoare a insignografiei românești, menționând în acest sens: CONSILIUL LOCAL și PRIMĂRIA MUNICIPIULUI Petroșani, COMPANIA NAȚIONALĂ A HUILEI S.A. Petroșani, SALVAMIN Petroșani, Spitalul de Urgență Petroșani, Biserica „Sf.Varvara”, Casa de Cultură „Ion Dulămiță” Petroșani, „ELECTRO MAX” Petroșani, „ACCESORII PROD” Oradea, „BOGRAVE ADEVERTISING” București, „FOCUS GRAFISERV” Petroșani, „ZIARUL VĂII JIULUI”, MONDO TV, TV PARÂNG și unor persoane fizice care ne-au ajutat financiar (ing. Miron Rebedea, ec. Ștefan Dina, ec. Dumitru Poenariu).

Am făcut această scurtă descriere pentru ca fiecare coleg care se va angaja în organizarea pe viitor a unei manifestări de acest gen să știe la ce să se aștepte, iar preparativele, dacă totul merge bine, durează șase luni!

La data de 29 iulie 2011, având cazarea asigurată și sala pregătită pentru expoziție, am așteptat cu nerăbdare venirea musafirilor, care urmau să sosească din 21 de orașe ale țării!

Vineri, 29 iulie 2011

Anul acesta primul sosit la Petroșani a fost profesorul Costel Giurcanu din Bârlad, care la ora 7⁰⁰ s-a cazat deja, chiar dacă ziua hotelieră începe mult mai târziu.

Toată ziua gazdele au făcut naveta între Hotelul „ONIX” și sala expozițională, astfel seara la ora 21⁰⁰ aproape 80% dintre exponate erau deja la locul lor. Am observat cu stupoare că unii colegi și-au anunțat participarea cu o anumită tematică, dar au expus cu totul altceva. Nu contestăm faptul că au fost piese de foarte mare valoare, dar noi aveam premiile inscripționate și nu puteam face modificări prea mari.

La intrarea în Sala de marmură prof. Costel Giurcan din Bârlad și Pater Petru din București.

A început montarea expoziției.

În febra pregătirilor, colegul Lung Ioan din Deva sub privirile lui Brânzei Stelian, vicepreședintele A.C.I.R pentru zona Moldova, care abia a sosit.

Sâmbătă 30 iulie 2011

La ora 7⁰⁰ sala expozițională a fost deschisă, iar cei care au venit mai târziu au putut să-și expună piesele aduse.

Paralel a început o bursă de schimburi de insigne între colegi.

Au început schimburile.

La ora 9³⁰ a avut loc o întâlnire a unui grup de colecționari cu Viceprimarul Municipiului Petroșani, jr. Claudiu Cornea.

Au participat la întâlnire colegii Gheorghe Caraman – București, Ioan Siminiceanu – Botoșani, P.S. Galaction Stângă – Alexandria, preotul Gabriel Bulf – trimisul P.S. Gurie episcopul Devei și Hunedoarei, Tiberiu Kelemen – Petroșani și Ilin Milan – Timișoara.

Întâlnirea cu Viceprimarul Municipiului Petroșani, a decurs într-o atmosferă plăcută.

S-a discutat despre problemele curente și în special cele de viitor ale insignografiei românești, respectiv ce s-ar putea face pentru a nu întrerupe șirul frumos al întâlnirilor anuale. Discuțiile au durat

30 de minute .

La ora 10⁰⁰, întorcându-ne în Sala de marmură, au luat loc în prezidiu:

P.S. Galaction Stângă, vicepreședintele Societății Numismatice Române, Claudiu Cornea viceprimarul Municipiului Petroșani, preotul Octavian Pătrașcu, Ilin Milan vicepreședinte A.C.I.R. – zona Banat și Tiberiu Kelemen, președintele A.C.I.R.

Lucrările Congresului au fost deschise de prof. Tiberiu Kelemen, care le-a urat tuturor bun venit și a anunțat începerea lucrărilor prin intonarea Imnului național.

După acest moment solemn a luat cuvântul, în calitate de gazdă, viceprimarul Municipiului Petroșani, jr. Claudiu Cornea, care le-a dorit tuturor o ședere plăcută și mult success în ceea ce vor întreprinde.

organizatorilor tuturor celor care ne-au dat o mână de ajutor pentru ca manifestarea să se ridice la nivelul pretențiilor din ce în ce mai mari.

S-a insistat ca pe viitor în această activitate majoră să fie prinse și „zone albe” de pe harta mișcării insignografice, mai ales acelea unde există nuclee puternice de colecționari, precum București, Timișoara, Botoșani etc.

Înainte de a se da cuvântul participanților la congres, domnul Pușcașu Dumitru – secretarul Asociației Colecționarilor de Insigne din România a oferit spre amintire câte un frumos trofeu celor doi organizatori P.S. Galaction Stângă și prof. Tiberiu Kelemen.

În continuare au luat cuvântul participanți la congres: Dl. Mihai Costin –București a oferit, P.S.Galaction Stângă și prof. Tiberiu Kelemen atât pentru efortul depus în organizarea congresului, cât și „...pentru promovarea insignografiei dedicate Luceafărului poeziei românești, Mihai Eminescu...”, câte o diplomă și o insignă din partea Grupării colecționarilor de medalii și insigne Eminescu din București, pe care o conduce.

A rostit o alocuțiune P.S.Galaction Stângă, vicepreședintele Societății Numismatice Române și organizator al actualului congres.

P.S.Galaction Stângă a scos în evidență colaborarea foarte bună între cele două secții – Alexandria și Petroșani – exemplu demn de urmat pentru activitățile viitoare ce vizează organizarea congreselor insignografice. Domnia Sa a mulțumit în numele

A exprimat bucuria revederii cu toți colegii, respectiv a evidențiat efortul celor două secții care, sub conducerea A.C.I.R., au reușit o frumoasă acțiune.

A mulțumit, de asemenea, pentru lăudabila inițiativă – ca tematica „Eminescu” să fie independentă. După ce a evocat personalitatea colegului dispărut, col (r) Ioan Dogaru și ceea ce a însemnat Domnia Sa ca mentor, a propus păstrarea unui moment de reculegere în memoria celui care a fost un deschizător de drumuri în insignografia românească.

Domnul Stelian Brânzei din Botoșani a oferit în nume propriu câte o diplomă și un premiu constând dintr-o farfurie ornamentală colegilor: P.S.Galaction Stângă, Kelemen Tiberiu și Pușcașu Dumitru, ca o recunoaștere a activității insignografice.

Au mai prezentat cuvinte de salut colegii: Ilin Milan de la Timișoara, Marius Popescu din București, Beke Ernő din Tg. Secuiesc, Costel Giurcan din Bârlad.

Vorbitorii au mulțumit gazdelor pentru efortul depus în vederea asigurării condițiilor foarte bune în care se desfășoară congresul.

A luat cuvântul colegul Ștefan Dina – președintele Grupării colecționarilor de medalii „Eminescu” de pe lângă Cercul Militar Național, care a prezentat un emoționant necrolog al celui care a fost col (r) Ioan Dogaru, cel care a înființat gruparea amintită.

În memoria tuturor celor care ne-au părăsit, președintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen, propune păstrarea unui moment de reculegere.

În continuare a fost decernată o diplomă specială, gravată în metal, domnului Strătilă Mina – Bârlad, decan de vârstă, care din cauza problemelor de sănătate nu a putut participa la congres. Diploma a fost preluată de către prof. Costel Giurcanu, care a mulțumit în cuvinte calde celor care s-au gândit la acest gest frumos.

A urmat momentul festiv al decernării premiilor „Floarea de colț” acordate de către A.C.I.R. membrilor cu merite deosebite în activitatea insignografică.

Detalii despre acest moment se găsesc într-un articol aparte.

Astfel partea oficială a primei zile a luat sfârșit la ora 12⁰⁰ odată cu efectuarea pozelor de grup.

Până la ora 13⁰⁰ în sală s-au efectuat mult doritele schimburi de insigne, lucru foarte important pentru colecționari.

La ora 14⁰⁰ începe

ADUNAREA GENERALĂ A.C.I.R.

În prezidiu au luat loc: Beke Ernő, vicepreședinte pe zona Ardealului, P.S.Galaction Stângă, organizator al congresului și prof. Kelemen Tiberiu, președinte A.C.I.R.

În deschiderea lucrărilor, președintele A.C.I.R. prezintă o trecere în evidență a realizărilor asociației în anul de referință, supunând spre aprobare unele schimbări în componența conducerii asociației.

Astfel, pentru meritele avute în dezvoltarea insignografiei românești și păstrarea memoriei colegului dispărut, col. (r) Ioan Dogaru va rămâne în evidențele noastre ca „Membru de onoare post mortem”.

Col. (r) Ioan Dogaru a fost de la înființare asociației președinte de onoare al acesteia.

P.S.Galaction Stângă, prin votul dumneavoastră, va prelua cu data de 30 iulie 2011 funcția de președinte de onoare al asociației. Astfel avem în cadrul asociației un președinte de onoare, un membru de onoare și un membru de onoare post mortem.

Tabelul cu membrii Asociației Colecționarilor de Insigne din România este prezentat în revistă.

Conform celor stabilite la Tg. Secuiesc, au fost schimbate gratuit legitimațiile provizorii cu altele definitive.

La ora actuală asociația este compusă din 84 de membri cu legitimația preschimbată și cu cotizația achitată la zi; considerăm că sunt aproximativ 20 de persoane care nu și-au preschimbat legitimațiile și nu au achitat cotizația.

Am continuat, cu eforturi deosebite, tipărirea numărului opt al revistei „Jurnal Insignografic” în care cei interesați pot găsi numeroase noutăți insignografice. Specificăm și cu această ocazie că revista este a tuturor celor care doresc să publice rodul studiilor în domeniul pasiunii noastre.

Achiziționarea revistelor la un preț modic reprezintă o sursă financiară importantă pentru bugetul asociației. De asemenea sunt colegi, în special cei tineri, care cunosc în mică măsură istoricul mișcării insignografice din țara noastră. Informez cu această ocazie că mai avem în stoc aproximativ 70-80 exemplare din acest istoric, care vor putea fi puse la dispoziție contra cost.

- Pentru merite deosebite în activitate asociația și-a desemnat laureații, iar premiile „Floarea de colț” au fost acordate celor mai merituoși în urmă cu câteva minute. Am acordat, de asemenea, o diplomă deosebită domnului Mina Strătilă pentru întreaga activitate insignografică.
- Asociația s-a implicat activ în organizarea actualului Congres. Dacă am reușit în această direcție, rămâne să stabiliți dumneavoastră.

Informez adunarea generală că au fost elaborate trei proiecte de regulament care să contribuie la organizarea unitară a congreselor noastre, respectiv la modul de acordare a Cupei „Ilin Milan” și a premiului „Floarea de colț”, care au fost difuzate vicepreședinților, respectiv unor colegi colecționari cu mare experiență. Am primit de la toți propuneri valoroase care vor duce la regulamente flexibile și foarte utile ce vor fi aduse la cunoștința tuturor până la sfârșitul anului, ca viitorul congres să-și desfășoare lucrările pe baza acestora.

Pe marginea raportului au urmat discuții:

- Ștefan Dina – București: propun pe viitor instituirea unor premii speciale pentru copiii care participă alături de părinți la expoziția colectivă; ar fi un stimulent pentru cei tineri.
- Ilin Milan – Timișoara propune: comisia de jurizare să fie compusă din cinci persoane dintre care un președinte și un secretar care să noteze toate observațiile comisiei și să întocmească procesul-verbal la sfârșitul jurizării și trei membri. Președintele juriului să nu fie președinte al comitetului de organizare a manifestării. Propune ca expoziția colectivă să fie organizată pe tematici, deci toate panourile care au aceeași tematică să fie grupate într-un loc pentru ușurarea jurizării.
- Beke Ernő - Tg . Secuiesc: propun ca pentru ușurarea muncii organizatorilor ca o parte din premii să fie acordate de secții. De asemenea, pentru a ajuta A.C.I.R. sub formă financiară, să achiziționăm materialele promoționale contra cost precum: Jurnalul Insignografic, insigne, cărțile care au fost tipărite pentru noi.
- P.S. Galaction Stângă - Alexandria: pentru realizarea în continuare a manifestărilor de genul celei la care participăm astăzi, trebuie să existe sau să creăm o colaborare financiară între secții. Nu ar fi de dorit să ajungem în situația ca participanții să-și achite anticipat costul cazării și al mesei commune! Dacă bine cunosc, așa se proceda la începuturile întâlnirilor colecționarilor de insigne. Am ridicat întâlnirile noastre la un înalt nivel, ar fi păcat să dăm acum înapoi.
- Miron Rebedea - Petroșani: cu ani în urmă am încercat să organizăm expoziția pe grupe tematice în scopul ușurării jurizării, dar acest lucru nu a mers; deci ar trebui gândită altă variantă!
- Ion Vaum - București: jurizarea exponatelor este un lucru deosebit de dificil datorită volumului foarte mare de lucru într-o unitate de timp mică. Cum judecăm dacă pe un panou sunt doar 2-3 piese valoroase, restul fiind umplutură?
- Vasile Gherlea - Hunedoara: jurizarea exponatelor este un lucru subiectiv datorită volumului foarte mare de insigne. Este aproape imposibil să judeci în câteva ore 20-30.000 de insigne care sunt răsfirate într-o expoziție care se întinde pe 60-70 metri. Colecționarii expun după posibilități, principalul lucru este să respectăm regulile impuse de organizatori, să prezentăm panouri estetice, bine echilibrate atât ca densitate cât și ca încadrare în tematică.

Cu aceste discuții adunarea generală a luat sfârșit.

La ora 14⁰⁰ ne-am deplasat, cu un autobuz pus la dispoziție de biserică, la Centrul social de pe lângă Biserica „Sf. Varvara”, unde a fost organizată masa comună de către preotul Octavian Pătrașcu.

La ora 16⁰⁰, cu același mijloc de transport, ne-am întors la Sala de marmură, respectiv cei care au susținut comunicări – la Sala albastră ale Primăriei.

Sesiunea de comunicări insignografice

Sesiunea a avut drept moderator pe P.S.Galaction Stângă și Dumitru Pușcașu.

Au fost prezentate următoarele comunicări, ale căror rezumate s-au regăsit în Programul-catalog:

Mihai C.V.Cornaci	Botoșani	„Insigna Amintirea eroilor căzuți în războiul pentru întregirea neamului”.
Ștefan Samoilă	Brașov	„Insigna și placheta Simpozionului Internațional de Numismatică, Brașov 2011”.
Dumitru Pușcașu	Petroșani	„Activitatea de preparare a cărbunelui din Valea Jiului reprezentată în insigne și medalii”
Marius Popescu – Călărași	București	„Emblema de onoare a Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageră”.
Dumitru Toma	Brașov	„Colecții de insigne românești în muzee și expoziții din străinătate”.
Ilin Milan	Timișoara	„Câteva insigne ale A.G.I.R. (Asociația Generală a Inginerilor din România)”.
Costel Giurcan	Bârlad	„Insignele și medaliile Festivalului Internațional al umorului „Constantin Tănase” în cele 21 de ediții, Vaslui 1970-2010”.
Tiberiu Kelemen	Petroșani	„Insigna și placheta celui de al III-lea Congres Național de Insignografie din România”.
Ștefan Dina	București	-, „Eminescu-122 de amintiri despre o stea”.
Col (r) Ioan Dogaru	București	„Primele monograme metalice Eminescu”.

Comunicarea domnului col (r) Ioan Dogaru nu a fost prezentată, autorul spre regretul nostru pășind în eternitate cu puțin timp înainte.

Pentru marea majoritate programul oficial al celei de-a doua zile s-a încheiat.

Comisia de jurizare compusă din :

- P.S. Galaction Stângă – Alexandria;
- Beke Ernő – Tg. Secuiesc;
- Prof. Tiberiu Kelemen – Petroșani;
- Secretarul comisiei fiind Pușcasu Dumitru – Petroșani,

A avut dificila misiune de departajare valorică a exponatelor.

Duminică 31 iulie 2011

Ziua a început la ora 8⁰⁰ pentru participanți cu schimbul de insigne, iar pentru organizatori cu pregătirile pentru festivitatea de premiere.

Nu am dorit să facem cunoscut acest aspect deoarece a fost un moment pe care nu-l doresc niciunui organizator, dar am fost îndemnat să-l fac public: atunci când aranjam premiile ne-am dat seama cu stupoare că pur și simplu au dispărut diplomele de la tematicile „Ramuri sportive” și „Turism”, care fuseseră scrise în noaptea precedentă!

După o oră de coșmar, în care au fost tipărite alte diplome la o firmă specializată, festivitatea de premiere a început la ora 11⁰⁰, cu o oră întârziere față de program.

Înainte de începerea recompenseării expozanților profesorul Tiberiu Kelemen a făcut câteva precizări:

- Au fost prezentate în expoziție 308 panouri (numărate de ing. Miron Rebedea, lucru pentru care îi mulțumim), deci convențional au fost expuse aproximativ 21.500 insigne.

- În mare majoritate panourile au fost prezentate corect, respectând cerințele, totuși au existat câteva excepții prin prezentarea unor panouri dezechilibrate, adică aglomerate pe centru, respective colțurile și lateralele goale, lucru care se poate remedia cu ușurință prin reorganizarea pieselor.

Deși nu mi-am propus să fac nominalizări, nu pot trece cu vederea că am fost plăcut impresionat de exponatele colegilor Gheorghe Caraman din București și Dumitru Poenariu din Petroșani.

- Informez asistența că în ultimul moment am primit din partea colegilor Dina Ștefan și Dumitrescu Constantin, ambii din București, patru medalioane având efigia lui Eminescu, care au fost aplicate bineînțeles pe premiile ce au recompensat colecționarii de tematica „Mihai Eminescu”. Mulțumim celor care au făcut generoasa donație.

- Cu câteva zile înainte de începerea Congresului am primit un telefon din partea colegului Aiacoboaiei Ioan din Oravița, prin care propunea înființarea unui premiu „Col. (r) Ioan Dogaru”, care să fie înmănat unor tineri colecționari de insigne dedicate marelui poet Mihai Eminescu. Am luat în considerare propunerea, dar nu am putut acorda premiul la secțiunea tineret. Mulțumim pentru buna inițiativă și premiul acordat.

- Au existat câțiva colegi care au acordat premii în nume propriu. Cu mult respect și totodată cu bucurie îi nominalizez pe aceștia: Miron Rebedea – Petroșani (trei premii); Stelian Brânzei – Botoșani (trei premii), Caraman Gheorghe – București; Nicolae Tudor – Petroșani; Ilin Milan – Timișoara; Beke Ernő – Tg. Secuiesc. Tuturor mulțumiri. La momentul potrivit voi ruga colegii să acorde personal aceste premii.

În fotografia alăturată, ing. Miron Rebedea alături de frații gemeni Stroe Alexandra Milena și Stroe Alexandru Marius.

- Comisia de jurizare a avut un secretar în persoana colegului Pușcașu Dumitru, care a consemnat toate hotărârile noastre, precum și o persoană care a scris diplomele.

- Menționez că nu am întocmit un proces-verbal de jurizare din lipsa timpului disponibil, deoarece întreaga acțiune s-a terminat la ora 3⁰⁰ dimineaa, iar rezultatele laboriosului proces au fost consfințite direct pe fișele de jurizare.

- Repet punctajul care a fost comunicat și în „Programul-catalog”: premiul I – 8 puncte; premiul II – 6 puncte; premiul III – 4 puncte; mențiune 2 puncte, respectiv o comunicare 8 puncte.

Acest punctaj va fi folosit pentru atribuirea Cupei transmisibile „Ilin Milan”.

- Comisia de jurizare își cere scuze pentru unele greșeli sau omisiuni, dar oameni suntem și numai cine nu muncește nu greșește!

Vă prezentăm în continuare laureații celei de-a XXXVII-a Expoziții colective de insigne Alexandria –Petroșani 2011, cu felicitările și aplauzele de rigoare pentru toți.

1) Aviație - Militare

- Locul I – Popescu Marius (București)
- Locul I – Bornemisa Lucian (Deva)
- Locul II – Remescu Sergiu Nicolae (Tg. Jiu)
- Locul III – Petre Lucian (București)

2) Eminescu –poetul național în insignografie

- Locul I – Costin Mihai (București)
- Locul I – Caraman Gheorghe (București)
- Locul I – Dina Ștefan (București)
- Locul I – Brânzei Stelian (Botoșani)
- Locul II – Aiacoboaiei Ioan (Oravița)
- Locul II – Ion Gheorghe (București)
- Locul III – Vasiliu Gheorghe (Bârlad)

Mențiuni : Pater Petru (București); Iacob Mihai (București); Mușei Ioan (Hârlău); Cimpoi Mihai (Râmnicu Vâlcea).

3) Clasa Tineret

- Locul I – Stroe Alexandru Marius (Petroșani)
- Locul II – Pușcașu Emanuel (Petroșani)
- Locul III – Tudor Crina Viviana (Petroșani)

Mențiuni: Beke Norbert (Tg. Secuiesc); Remescu Andrei Sebastian (Tg. Jiu); Stroe Alexandra Milena (Petroșani).

4) Industrie minieră

- Locul I – Kelemen Tiberiu (Petroșani)
- Locul I – Pușcașu Dumitru (Petroșani)
- Locul II – Vlad Petru (Deva)
- Locul III – Pascu Andrei (Craiova)

Mențiune: Lazăr Dorel (Petroșani).

5) Medicină - Cruce Roșie

- Locul I – Kelemen Tiberiu Ovidiu (Petroșani)
- Locul I – Ilin Milan (Timișoara)
- Locul II – Brânzei Stelian (Botoșani)
- Locul III – Lung Ioan (Deva)

Mențiuni: Puiu Ileana (Craiova); Petru Mihai Andrei (București); Remescu Raluca (Tg.Jiu).

6) Pace

- Locul I – Beke Ernő (Tg. Secuiesc)
- Locul II – P.S.Galaction Stângă (Alexandria)

7) Cultură

- Locul I – Beke Lenke (Tg. Secuiesc)
- Locul II – Ballif Andrei (Tg. Jiu)
- Locul III – Ilin Milan (Timișoara)

Mențiuni: Mitu Gabriel (Alexandria); Ninu Olga (Tg. Jiu);
Popescu Elena (București).

8) Turism

- Locul I – Pardos Ioan (Petroșani)
- Locul II – Tudor Simona (Petroșani)
- Locul III – Ninu Olga (Tg. Jiu)

Mențiuni: Stroe Viorel (Petroșani); Petru Mihai-Andrei (București);
Giurcanu Costel (Bârlad).

9) Vânătoare

- Locul I – Tudor Nicolae (Petroșani)
- Locul II – Bornemisa Lucian (Deva)
- Locul III – Neacșu Vasile (Alexandria)

Mențiuni: Cornaci Mihai (Botoșani); Ciutacu Z. Gheorghe (Colilia).

10) Fotbal

- Locul I – Tudor Nicolae (Petroșani)
- Locul I – Huh Dorel (Vălișoara)
- Locul II – Platon Nicolae (Brăila)
- Locul II – Aiacoboei Ioan (Oravița)
- Locul III – Szabo Zoltan (Brașov)

Mențiuni: Neiconi Timotei (Deva); Turi Gheorghe (Deva).

11) Sporturi de iarnă

- Locul I – Pardos Ioan (Petroșani)
- Locul II – Petre Lucian (București)
- Locul III – Samoilă Ștefan (Brașov)

12) Ramuri sportive

- Locul I – Ștefanov Titus (Arad)
- Locul I – Gergely László (Odorheiu Secuiesc)
- Locul II – Poenariu Dumitru (Petroșani)
- Locul III – Göther Istvan (Odorheiu Secuiesc)

Mențiuni: Rafilovics Katy (Canada); Stroe Viorel (Petroșani).

13) Diverse

Locul I – Rebedea Miron (Petroșani)

Locul I – Stefan Ioan (București)

Locul II – Simiceanu Ioan (Botoșani)

Locul III – Crișu Marin (Brașov)

Mențiuni: Huh Mariana (Vălișoara); Dumitrescu Constantin (București); Iovănescu Marius (Râmnicu Vâlcea); Vaum Ioan (București); Călianu Eugen (București); Ionescu Aurel (Alexandria).

În urma rezultatelor obținute, clasamentul pentru Cupa „Ilin Milan” este următorul:

Locul I – Secția Numismatică Petroșani 108 puncte;

Locul II – Secția Numismatică București 88 puncte;

Locul III – Secția Numismatică Deva 38 puncte;

Locul IV – Secția Numismatică Botoșani 32 puncte.

În imaginile de mai jos sunt prezentate premiile atribuite.

Premiul I

Premiul II

Premiul III

Mențiuni

CASETA TEHNICĂ A CELUI DE-AL III-LEA CONGRES DE NUMISMATICĂ

Pentru prima dată o manifestare de asemenea amploare a avut doi organizatori – Secțiile Numismatice Alexandria și Petroșani.

- 94 participanți dintre care - 78 veniți din țară,

- 16 colecționari din Valea Jiului.

- Expoziția colectivă s-a desfășurat pe 58 metri și a cuprins 308 panouri, însumând 21.500 de insigne.

- Expoziția colectivă desfășurată sub formă de concurs a fost structurată pe 13 secțiuni dintre care una rezervată tineretului. Premiile atribuite au fost personalizate.

- Au fost susținute în cadrul sesiunii de comunicări insignografice 10 materiale interesante.

- Șapte colegi au oferit în nume propriu premii.

- Anul acesta tematica „Eminescu” a fost de sine stătătoare în cadrul expoziției colective. Au expus 12 colecționari, 39 de panouri, aproximativ 2130 insigne.

PREMIUL „FLOAREA DE COLȚ” – EDIȚIA A V-A ALEXANDRIA – PETROȘANI 2011

Prof. Tiberiu Kelemen,
Președinte A.C.I.R.

Asociația Colecționarilor de Insigne din România și-a desemnat laureații în cadrul festivităților prilejuite de deschiderea lucrărilor celui de-al III-lea Congres Național de Insignografie – Alexandria – Petroșani –

Momentul a fost așteptat cu mult interes de cei prezenți, iar nominalizările i-au surprins pe unii colegi.

Anul acesta componentele premiilor au fost confecționate în mai multe locații, iar montarea s-a realizat la Petroșani. Firma „BOGRAVE ADVERTISING” din București a turnat piesa centrală – floarea de colț – după un model sculptat de Tiberiu Kelemen, respectiv cele două insigne au fost confecționate la Firma „ACCESORII PROD” Oradea.

Diploma care a însoțit premiul a fost tipărită de Firma „FOCUS GRAFISERV” S.R.L. din Petroșani.

Tuturor mulțumiri pentru colaborare!

Premiile le-au fost înmânate laureaților de către prof. Tiberiu Kelemen, președintele A.C.I.R. și Dumitru Pușcașu, secretarul asociației.

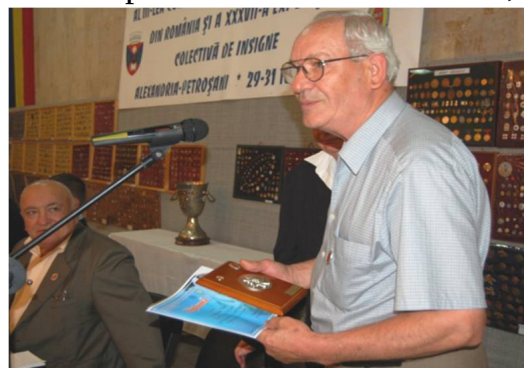
Au fost atribuite șase premii pentru merite deosebite în activitate, astfel:

- Modest, harnic, care prin activitatea Domniei sale a adus multe beneficii A.C.I.R. , colegul LUNG IOAN din Deva primește premiul cu numărul 25 .

- Pentru contribuții aduse insignografiei românești, concretizate prin realizarea a numeroase insigne și plachete, premiul cu numărul 26 merge la Oradea, la colegul SILVIU DOBRAȘ.

Deoarece Silviu Dobraș a fost reținut în probleme de serviciu, premiul a fost înmânat Domnului Iosif Papai (reprezentant al firmei „ACCESORII PROD” Oradea).

- De-a lungul anilor am primit un constant și necondiționat ajutor din partea colegului VIOREL STROE din Petrila care, în semn de recunoaștere a întregii activități, primește premiul cu numărul 27.

- Din inima Ardealului, pentru exponatele prezentate, pentru numeroasele comunicări bine documentate și susținute, colegul MARIN CRIȘU de la Brașov primește premiul cu numărul 28.

- Un alt coleg provine dintr-un centru insignografic foarte activ, unde a contribuit la realizarea a numeroase piese remarcabile . Astfel premiul cu numărul 29 pleacă la Botoșani, poposind în vitrina cu trofee a colegului STELIAN BRÎNZEI.

- Ultimul premiu acordat, cel cu numărul 30, rămâne la Petroșani și este atribuit unui coleg care s-a pus în slujba insignografiei din țara noastră. În perioada 1983-1998 a fost președintele Secției Numismatice Petroșani, secție care a organizat în perioada amintită șapte reuniuni ale colecționarilor de insigne. Aplauze pentru MIRON REBEDEA din Petroșani!

Au fost atribuite astfel diplomele și premiile cu numerele cuprinse între 25-30 inclusiv.

Diploma și premiul cu numărul 24 încă nu au fost atribuite.

INSIGNA „AMINTIREA EROILOR CĂZUȚI ÎN RĂZBOIUL PENTRU ÎNTREGIREA NEAMULUI”

Mihai Cornaci
Botoșani

Spre deosebire de anii primului război mondial când România a avut de ales între a se alătura uneia dintre cele două coalitii ce desfășurau o politică de expansiune, în cel de al doilea război mondial, ea a trebuit să se alieze cu un stat totalitar (Germania) pentru a redobândi Basarabia și Bucovina de Nord, apoi, cu un altul (Uniunea Sovietică) care i-a smuls din nou ceea ce recăpătase prin alianța cu Germania.

Cele două alianțe succesive au dus România într-o situație foarte grea, reducând valoarea politică a redobândirii teritoriilor pierdute în Est și apoi în Vest.

Altfel spus, eliberarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord pentru restaurarea frontierei de Est și Nord-Est a României-Mari, era unul dintre obiectivele politicii generalului Ion Antonescu care prezida noul guvern format la 28 ianuarie 1941.

La 22 iunie 1941 când România a intrat în cel de-al doilea Război Mondial, se declanșa aplicarea planului „Barbarossa” care a pus în mișcare cea mai mare concentrare de tehnică militară și forțe umane, desfășurate pe un front cuprins între Marea Baltică și Marea Neagră.

Forța totală mobilizată de statul român număra 686.168 militari, din care 628.810 erau ai trupelor de uscat din care 432.624 constituiau trupe de operații, iar dintre aceștia la 21 iunie 1941, erau dislocați pe frontal de Est -377053 militari.

Prin Comunicatul nr. 6/25 iulie 1941 Cartierul General al Comandamentului Frontului germano-român din România se stipulează: „Lupta pentru dezrobirea brazdei românești de la răsărit s-a terminat”.

Trecerea Nistrului de către armata română a declanșat puncte de vedere diferite din partea liderilor politici ai vremii, controversă ce mai persistă și astăzi pe plan politic și istoriografic.

Scopul României a fost acela de a redobândi teritoriile ocupate de U.R.S.S. cu un an în urmă și ca atare operațiunile militare nu constituiau un act de agresiune.

Din motive strategice, armata română a fost obligată să înainteze dincolo de teritoriile reclamate (între Nistru și Bug) iar operațiunile militare viitoare erau limitate la obligațiile unei forțe de ocupație.

Acest ansamblu general de operațiuni a creat armatei române pierderi însemnate în special după trecerea Nistrului (Ordinul de zi din 16 iulie 1941) în toată perioada care a urmat.

După eliberarea întregului teritoriu răpit României în 1940 de către Uniunea Sovietică, sacrificiul armatei se ridică la 7.000 de morți și un număr mult mai mare de răniți.

Pentru omagierea eroilor căzuți a fost instituită pe lângă alte distincții și insigna din titlu. (D.R.Nr.502/19.02.1942, publicat în Monitorul Oastei din 15.04.1942) .

Corpul insignei are evidențiat în exciză o cruce pe o terasă pe care apare înscris anul 1941.

Crucea poartă o cunună de lauri, are brațele înscrise într-un cerc cu $r = 7,5$ mm, din centrul căruia pornesc zece raze echidistante.

Întreaga compoziție este realizată prin tehnica ambutisării.

- Diametrul = 32,45 mm;
- Tablă tombac cu grosimea de 0,9 mm;
- Grosimea peste excizie = 2,4 mm;
- Se prinde cu un sistem special tip „ac închis”;
- Se poartă în partea dreaptă a pieptului.

Au avut dreptul la portul acestei insigne familiile celor morți în războiul pentru reîntregirea neamului: mamă, tată, soție, copii.

Dreptul de a o purta se acorda prin D.R. (Decret Regal), eliberându-se un brevet, cu număr de ordine, consemnat într-un registru special înființat în acest scop.

Conform Î.D. (Înaltului Decret) 1759/ 24.06.1943 s-a aprobat modificarea art. III din Î.D. 502/ 19.02.1942, dându-se următoarea redactare:

„Dreptul de a purta acest însemn se va acorda în baza D.R. de instituire, de către corpurile teritoriale, familiilor celor căzuți în război, prin familie înțelegându-se tata, mama, soție și copii cari domiciliază pe raza aceluia cerc, eliberându-se fiecăruia câte un brevet, care va purta numărul de ordine din registrul special înființat de Cercuri, în care se vor înscrie nominal toți cei îndreptățiți a purta acest însemn. Brevetele vor fi semnate în numele Ministerului Apărării Naționale, de către comandanții cercurilor teritoriale și contrasemnate de șefii birourilor de mobilizare, eliberate împreună cu însemnul.”

Dispoziția art. IV din Î.D. de mai sus sunt și rămân abrogate (Monitorul Oastei, anul LXXXIII, nr. 10/15.08.1943, p.127/1055).

Beneficiind de amabilitatea domnului profesor Cornel Andone de la Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand” am aflat că în colecția instituției sus-amintite sunt exemplare ale acestei insigne cu diametrul de 42,5 mm și grosimea tablei de 2mm.

Printr-un D.R. anterior (nr. 501) din aceeași dată și publicat în același Monitor al Oastei se institua „Insigna invalizilor din războiul de reîntregire a neamului” – cu trei variante de diametru și diverse ale chipului soldatului reprezentat.

Cele două insigne făceau parte dintr-un set de alte distincții care au fost acordate militarilor și civililor pentru a li se recunoaște meritele și eforturile în războiul dus pentru redobândirea teritoriilor ce urmau să fie recucerite cu 22.06.1941 și după:

-Medalia Cruciada împotriva comunismului (D.R. 1041/ 01.04.1942) și Medalia Ostașilor basarabeni și bucovineni (D.R.2885/27.10.1943), cunoscută mai bine ca Medalia Pro Basarabia și Bucovina.

Subunitate a trupelor române în așteptarea trecerii Prutului (din colecția gen.(r) Alexandru Mihoc n.17 iunie 1917 la Solești jud. Vaslui- m. 01.08.2001 la Botoșani, printre primii ofițeri români care au trecut Prutul la Ordinul generalui Ion Antonescu).

Bibliografie :

Florin Constantiniu, Ilie Schipor - „Trecerea Nistrului (1941) O decizie controversată”. Editura Albatros. Buc. 1995;
Prof. Cornel Andone – Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I” (sursă de informații);
Col. (r) dr. Sergiu Balamovici – Muzeul Județean de Istorie Botoșani (sursă de informații);
Col. (r) Gheorghe Timofte – Asociația Națională „Cultul Eroilor” Filiala județului Botoșani (sursă de informații).

O INSIGNĂ RARĂ „ASOCIAȚIA DRUMEȚILOR DIN MUNȚII IUBIȚI AI ROMÂNIEI”

Aurică Smaranda
București

Salba munților Carpați ai României a oferit întotdeauna prilej de drumeție iubitorilor de călătorii montane. Plaiurile, văile și mai ales vârfurile înalte ale munților noștri au creat și dezvoltat turiștilor emoții și stări de bine pentru sănătatea lor.

Turismul și alpinismul sunt sporturile născute odată cu apariția omului, dintr-o mare necesitate.

Idealul este stăpânirea naturii de către om în toate dimensiunile ei prin dezvoltarea fizicului și a spiritului.

Turismul a ajuns la așa dezvoltare încât nu există națiune fără cluburile ei turistice, dat fiind că numai prin acestea își pot cunoaște frumusețile țării lor, își pot iubi întradevăr țara. Anglia își înființează în anul 1874, primul Club turistic oficial. Au urmat alte țări ca : Austria, Elveția, Italia, Franța. În România s-a constituit, în anul 1903, „Societatea Turiștilor Români” (S.T.R.). Ctitorii acestei instituții au fost: prințul Ferdinand, botanist de excelență și iubitor al turismului, precum și o pleiadă de oameni de cultură și știință printre care: Simion Mehedinți, I.I.C.Brătianu, I. Cantacuzino, Grigore Antipa, Gh. Munteanu-Murgoci. Comitetul de conducere s-a constituit din: prințul Ferdinand – președinte, Ludovic Mrazec, academician geolog –vicepreședinte, G.Ionescu – vicepreședinte, iar Tristan Tzara-Samurcași – secretar. Societatea Turiștilor Români a avut și o publicație intitulată „Anuarul”, apărută începând cu 1904 și până în ajunul primului război mondial. Statutul societății și publicația ei aveau ca scop cultivarea gustului turismului, al excursiilor și iubirea de patrie.

Termenul de „turism” este un neologism francez din tour- plimbare, călătorie. La noi, la români, se folosește și acum: drumeție, drumeț, drumeață, călăuză!

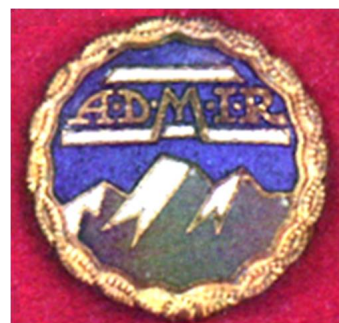
Odată terminat primul război mondial, în anul 1920 se înființează în România Mare, „Asociația Hanul Drumeților” inițiată de scriitoarea Bucura Dumbravă-pseudonimul literar al Faney Seculici (1868-1926), care printre operele sale a scris, în 1920, volumul „Cartea Munților”. La inițiativă s-au alăturat și: V.A.Urechia, Mihai Haret, Emanoil Bucuța și alții.

În anul 1925, „Hanul Drumeților” se transformă într-o nouă asociație de turism mai largă potrivit noii suprafețe teritoriale a țării noastre; astfel s-a înființat „Turing Clubul Român”. Scopul acestei noi instituții era de a încuraja excursiile, expedițiile turistice, pentru a fi cunoscute frumusețile, bogățiile României, locuitori ei, precum și pentru a respecta și apăra monumentele naturii, istorice, geografice și pitorești ale țării.

„Turing Clubul Român” a avut și o bogată literatură turistică prin publicații în materie. În anul 1929, T.C.R. se transformă în „Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României”, cu sediul în București, având mai multe filiale județene în teritoriu.

A.D.M.I.R. a editat publicația „Buletinul alpin” și a avut și o insignă edificatoare, selectivă și mai ales frumoasă.

În câmp, pe fond de cer senin, se profilează trei vârfuri muntoase, în parte acoperite cu zăpadă, în parte cu vegetație montană. Deasupra, inițialele A.D.M.I.R. încadrate între două linii albe. Totul înconjurat de o coroană din împletituri florale de culoare galbenă. Forma rotundă, diametru 18 mm, tombac aurit, în spate un ac pentru prindere pe reverul hainei.

COLECȚII DE INSIGNE ROMÂNEȘTI ÎN MUZEE ȘI EXPOZIȚII DIN STRĂINĂTATE

Dumitru Toma
Brașov

De la bun început se cuvine să menționez că datele pe baza cărora am întocmit modesta mea comunicare au fost culese în timpul călătoriilor făcute de mine în străinătate precum și din ghidurile unor muzee și case memoriale pe care le-am vizitat în decursul timpului. Nu risc să greșesc când afirm că „insigna” românească este foarte bine reprezentată în străinătate, iar la „mica bursă” este cotată corespunzător. Gama tematică a insinelor este foarte largă - de la sport la mănăstiri, de la insigne școlare la aviație sau de la personalități la manifestări științifice și culturale iar șirul exemplilor poate continua.

La Muzeul ciclismului de la Paris se află o colecție de insigne românești dedicate ciclismului, unele dintre insigne fiind considerate în România drept rarități. De pildă,

există o insignă „TURUL CICLIST AL VĂII JIULUI” ediția 1, întrecere sportivă care din varii motive nu a avut loc. Aici sunt expuse peste 200 de insigne pe această temă, unele dintre ele adevărate rarități, cum ar fi, de pildă, cea care reflectă „TURUL RAIONULUI ADJUD”.

La Budapesta am consemnat un fapt inedit și anume existența într-o vitrină a unui celebru teatru a unei insigne „TAMÁSI ÁRON”, „bătută” în România în anul 1988 despre care în țară nu se cunoaște nimic. Poate fi denumită insignă...fantomă.

În Polonia, în muzeul unei celebre saline, am întâlnit o insignă foarte rară și anume „Balul Salinei Cacica”. Aici notabilitățile zonei organizau baluri în sala mare a salinei, iar la fiecare ediție a balului „emiteau” câte o insignă care de regulă era confecționată la Cernăuți.

În Rusia am studiat o insignă foarte rară și de o absurditate totală. Este vorba de insigna lui Lenin ce a fost „bătută” în anul 1958: chipul lui Lenin pe fondul tricolorului românesc. Insigna era de un asemenea penibil încât chiar autoritățile comuniste au interzis difuzarea acesteia.

În Germania, într-o expoziție de insigne pe tema mineritului, un sector era dedicat minelor care aveau denumirea „**1 MAI**”. Opt dintre insigne proveneau din România, iar una dintre acestea chiar din Valea Jiului. Interesant este că 28 de mine din țările socialiste aveau denumirea „**1 MAI**”. Remarcabilă este și colecția unui bătrân maestru miner de la Tatabanya care în anul 2008 deținea peste 300 de piese, insigne, medalii, plachete etc- pe tema „Sfânta Varvara”. Printre acestea se afla o misterioasă curiozitate și anume o plachetă cu „Sfânta Varvara” „bătută” în 1976, în plin regim comunist, în folosul unei exploatare din bazinul Comănești.

EMBLEMA DE ONOARE A ASOCIAȚIEI CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ ȘI RETREAGERE

Marius Popescu– Călărași
București

Medalia a fost emisă de A.N.C.M.R.R. (Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere), pentru a răsplăti meritele unor personalități ce fac parte din asociație și care și-au adus contribuția la ridicarea prestigiului și onoarei aviației românești.

Medalia a fost conferită într-un cadru festiv, fiind însoțită de o frumoasă diplomă.

Medalia este confecționată din tombac având un diametru de 50 mm și o grosime de 3 mm.

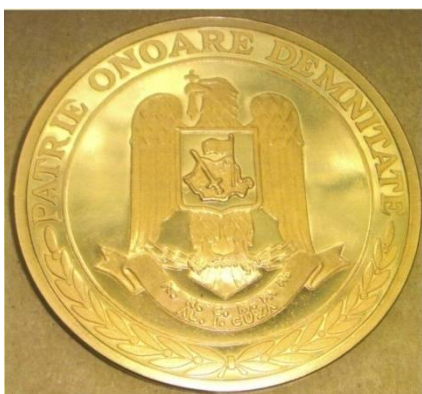
Aversul medaliei: câmpul central este ocupat de sigla asociației (Vulturul cu crucea în cioc). În centru pe un scut este conturul hărții României flancată în partea dreaptă sus de un steag, iar în partea de jos stânga de o spadă (apărătoarea tuturor românilor). În

partea de jos pe o eșarfă desfășurată pe două rânduri este înscris cu majuscule: ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ ȘI RETRAGERE „ALEXANDRU IOAN CUZA” (denumirea completă a asociației). Toată această compoziție are în exergă în partea superioară înscrisul: „PATRIE ONOARE DEMNITATE”. În partea inferioară tot în exergă sunt redată frunze de lauri.

Reversul medaliei: câmpul central este ocupat de efigia domnitorului Alexandru Ioan Cuza în semiprofil dreapta.

În partea superioară, cu majuscule, este înscrisul : „ Alexandru Ioan Cuza” . Circular în exergă în partea de sus cu majuscule este înscrisul: „ ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ ȘI RETRAGERE”.

În partea inferioară, tot cu majuscule, avem înscrisul: „EMBLEMA DE ONOARE “, prin care medalia își declină identitatea.

ACTIVITATEA DE PREPARARE A CĂRBUNELUI DIN VALEA JIULUI REPREZENTATĂ ÎN INSIGNE ȘI MEDALII

Dumitru Pușcașu
Petroșani

Încă din zorii omenirii, a fost nevoie de diferite materiale care să ușureze viața de zi cu zi. La început omul primitiv a folosit silexul ca materie primă apoi încet încet a descoperit metalele și astfel tehnologia a făcut un pas uriaș. Dar pentru a prelucra minele este nevoie de foc, care multă vreme a fost întreținut cu lemnul pădurilor.

Descoperirea cărbunilor a adus un adevărat avânt tehnologic. Dar apare și o problemă: cărbunele este însoțit și de material steril care dacă nu este îndepărtat duce la scăderea puterii calorice a acestuia. Pentru început s-a recurs la operația de separare manuală a cărbunelui de steril (această operație uneori era efectuată chiar de la frontul de lucru denumindu-se claubaj). Creșterea capacităților de producție a dus la apariția primelor separații care mai apoi, din dorința de a extrage cât mai mult cărbune din materialul exploatat, au devenit uzine de preparare cu un proces tehnologic bine pus la punct.

La începutul secolului al XX-lea în vestul Europei era folosit un procedeu mecanic de preparare în mediu umed, în spălătorii prevăzute cu cuve hidraulice sau cu piston. Acest sistem a fost utilizat și la spălătoria fabricii de cocs din Lupeni.

După 1918 belgienii France Fouquet și Habes inventează jgheaburile Rheo. Acest sistem, între 1930-1935, va avea o largă răspândire în uzinele din Belgia, Franța, Anglia etc.

Între anii 1923-1924 Societatea „Petroșani” poartă o corespondență cu firmele: „Demag” din Duisburg, „Humboldt” din Köln și „Krupp” din Magdeburg - trei mari producători de utilaj minier din Germania în vederea stabilirii condițiilor ce se impun pentru construirea unei noi separații la Petrila care urma să aibă debitul mai mare decât cea existentă. Acest proiect a fost însă abandonat.

Societatea „Petroșani” decide în 1926 să adopte și ea sistemul cu spălătoare Rheo și în consecință în 1928 o delegație face o vizită la patru firme franceze ce foloseau această metodă. Fiind făcută o comparație a cheltuielilor pe tona de cărbune spălat la separația „Ștefan” din Lupeni față de cu cheltuielile de la o separație de tip nou, la o capacitate de 200t/h, a rezultat o diferență de 27,79 lei în favoarea separației noi, lucru ce ar fi dus la amortizarea investițiilor inițiale în doi ani.

Uzina de Preparare a Cărbunelui Petrila

Ing. Ioan Bujoiu (directorul Societății „Petroșani”) cere, în septembrie 1929, Consiliului Director al societății să aprobe construirea unei noi spălătorii la Petrila. Noua instalație urma să fie construită la 250 de metri de noul puț al Minei Petrila și urma să coste societatea 62.428.000lei.

Propunerea fiind adoptată în 15 noiembrie 1929 se cere aprobarea Inspectoratului IV Minier Petroșani pentru executarea noii spălătorii ce cuprindea și un sistem de spălare Rheo-laveur. Doi ani mai târziu pe 12 august 1931 aceeași instituție era solicitată pentru a aproba punerea în funcțiune a acesteia.

Prima insigna dedicată acestei uzine are o formă aproximativ dreptunghiulară cu dimensiunile $l=17\text{ mm}$ și $h=25\text{ mm}$ și reprezintă cele două conuri de alimentare cu apă ale preparației.

Desenul insignei a fost realizat de către artistul plastic Schmidt Ladislau în anul 1931.

Insigna confecționată din tombac este plasticată, a fost realizată la Monetăria Statului București în 500 de exemplare, care au fost oferite în cadru festiv tuturor angajaților acestei unități.

Insigna are un desen identic cu cel al precedentei, dar fondul central este de culoare roșie.

Piesa a fost realizată la Monetăria Statului într-un tiraj de 500 exemplare.

A doua insignă, realizată artizanal la URUMP (Uzina de Reparat Utilaj Minier Petroșani), prin presare cu o ștanță al cărei desen aparține artistului plastic Schmidt Ladislau. Piesa este confecționată din alamă cromată având un diametru de 25 mm în 100 de exemplare. Sistemul de prindere este cu ac.

Uzina de Preparare a Cărbunelui Coroești

La Vulcan în 1897 (Valea Lupului) se construiește un funicular, o separație lângă Jiu și o uzină electrică.

Ca o noutate în cadrul separației Vulcan, în 1931, se pune în funcțiune prima presă de tip „Sahut-Corneur” pentru brichetaj. Instalația avea o capacitate de 10t/h, producând brichete ovoidale.

Preparația Coroești-Vulcan a început să fie construită în anul 1961 și a fost terminată în anul 1965.²

În luna septembrie 1963 Preparația Coroești îndeplinește primele „sarcini de plan” iar între 1963 – 1965 se montează a doua respectiv a treia linie de spălare.

Ca o noutate în fluxul tehnologic al preparației apare în anul 1970 secția de brichetaj. Doi ani mai târziu are loc o re tehnologizare de mare amploare.

Preparația Coroești alături de preparațiile Petrila și Lupeni va face parte începând cu 1 aprilie 1972 din nou înființata Întreprindere de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului, întreprindere ce avea statutul de unitate componentă a Combinatului Minier Petroșani.

La 1 ianuarie 1985 se schimbă denumirea din Preparația Coroești – Vulcan în Uzina de Preparare Coroești – Vulcan.

Din punct de vedere administrativ, începând cu 15 februarie 2008 Uzina de Preparare a Cărbunelui Coroești – Vulcan este desființată. Ca urmare a procesului de reorganizare a activității de preparare din cadrul C.N.H. SA tot acum este înființată Exploatarea de preparare a cărbunelui Valea Jiului cu sediul la Vulcan.

Secția de brichetaj înființată în 1970 se va închide în 1994.

Prima insignă pe care o prezentăm are formă de scut cu partea inferioară ascuțită (scut triunghiular). Insigna confecționată din tombac cu dimensiunile: l = 20 mm și h = 27 mm fiind plasticată.

A doua insignă, circulară, cu diametrul de 25 mm din tombac este emailată la cald și a fost executată la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad în 1.200 de exemplare. Sistemul de prindere este cu broșă.

A treia insignă are o formă circulară cu diametrul de 25 mm și este confecționată din tombac, fiind executată în tehnica emailării la cald. Piesa a fost realizată la Monetăria Statului București în 500 de exemplare. Sistemul de prindere este cu broșă.

Insignă identică cu cea de mai sus, dar care are litera „I” din cuvântul „COROIEȘTI ” (ortografiere greșită a denumirii localității) acoperită cu email alb.

Cu ocazia împlinirii a 25 ani de activitate a Uzinei de Preparare din Coroești a fost bătută o medalie cu diametrul de 60 mm.

Medalia din tombac, executată la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad în 150 de exemplare, desenul aparținând artistului plastic Ioan Liciu. Medalia cu un diametru de 60 mm este cuprată și patinată la fel ca medalionul.

Cu aceeași ocazie a fost bătut și un medalion cu diametrul de 30 mm.

Medalionul unifată din tombac executat la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad în 150 de exemplare, desenul aparținând artistului plastic Ioan Liciu.

Pentru a marca cei 40 de ani de existență a Uzinei de Preparare a Cărbunelui Coroești, a fost emisă o medalie din tombac.

Medalia cu diametrul de 60 mm, a fost executată în tehnica proof la Monetăria Statului București, într-un tiraj de 100 exemplare.

Insigna prezintă două palme stilizate, din metal ce țin între ele cărbune de culoare neagră. În partea de jos, pe manșete sunt literele „V” și „J” (Valea Jiului). Piesa pusă în circulație în anul 2008 la împlinirea a 40 de ani de activitate a Preparației Coroești, este confecționată din tombac fiind plasticată, dimensiunile insignei fiind de: axa verticală = 20 mm; axa orizontală = 15 mm.

Piesa a fost realizată la Monetăria Statului București în 150 de exemplare din tombac și 20 din argint. Sistemul de prindere este cu broșă pentru cele din tombac și pin pentru cele din argint. Desenul insignei a fost realizat de către ing. Cristian Bădulescu.

Aniversarea în anul 1990 a 20 ani de funcționare a secției de brichetaj din cadrul U.P. Coroești a fost marcată printr-o insignă editată în două variante de culoare. Insigna are formă circulară cu un diametru de 30 mm, a fost confecționată din tombac fiind emailată la cald la Monetăria Statului București în 500 de exemplare. Sistemul de prindere este cu broșă.

Desenul a fost executat de artistul plastic Ioan Liciu, insignă identică cu cea de mai sus dar cu centrul de culoare albastră.

Uzina de Preparare a Cărbunelui Lupeni

La Lupeni existau câteva instalații speciale pentru obținerea unor produse derivate din cărbune care erau deservite de separațiile de pe lângă fiecare puț de extracție. Pentru a eficientiza procesul de preparare și la Lupeni, se fac aceleași demersuri ca și la Petrila, în vederea construirii unei noi spălătorii lângă separația „Ștefan” investiție ce se ridică la 44.060.000 lei. Inspectoratul IV Minier Petroșani primea la 12 decembrie 1929 planurile de construcție ale spălătoriei ce urma să fie construită, ca și la Petrila, de către firma „Skoda” din Pilsen după un proiect al firmei „Companie Internațională des Rheo-laveur A. France” din Liège.

La 1 octombrie 1932 noua spălătorie prelua întreaga producție de la mina Lupeni.

Insigna prezentată are o formă circulară cu diametrul de 22 mm, are o bandă roșie circulară de 3 mm. Insigna emailată la cald a fost confectionată din tombac la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad.

Sistemul de prindere este cel cu broșă

Desenul a fost realizat de artistul plastic Ioan Liciu.

A doua insignă este identică cu cea anterioară din metal de culoare albă (tombac cromat). Piesele au un diametru de 22 mm.

Întreprinderii de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului (I.P.C.V.J.).

La 1 aprilie 1972 se înființează Întreprinderea de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului, întreprindere ce avea statutul de unitate componentă a Combinatului Minier Petroșani.

În baza HGR 1212/1996, IPCVJ (Întreprinderea de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului) devine EPCVJ (Exploatarea de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului). Noua înființată instituție avea în componență patru preparații (Petrila, Coroești-Vulcan, Lupeni și Uricani) și un sector de transport Căi Ferate Uzinale (CFU).

Prima insignă cu dimensiunile: l = 16 mm și h = 18 mm, are formă de scut cu partea inferioară rotunjită (scut spaniol), fiind confectionată din tombac acoperit cu plastic.

Sistemul de prindere este cu broșă.

Piesa a fost realizată la Monetăria Statului București într-un tiraj de 1000 exemplare.

La împlinirea a 100 ani de activitate de preparare a cărbunelui în Valea Jiului, au fost bătute o insignă (în două variante de culoare a metalului) și o medalie, pe care le descriem mai jos:

Medalia confectionată din tombac cu un diametru de 50 mm, a fost confectionată la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad.

A doua insignă are formă de scut cu partea inferioară ascuțită (scut triunghiular), cu dimensiunile:

Insigna a fost confecționată la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad. Este din tombac fiind emailată la cald. Sistemul de prindere este cu broșă. Dimensiunile piesei sunt: axa verticală = 24 mm;
axa orizontală = 16 mm.

Idem cu cea de mai sus, dar pe tombac cromat. Desenul insignei a fost executat de către artistul Ioan Liciu. Sistemul de prindere este de tip broșă.

A treia insignă are forma circulară cu un diametru de 20 mm. Insigna a fost confecționată la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad și reia desenul de pe aversul medaliei jubiliare. Sistemul de prindere este cu broșă.

Idem cu cea precedentă, dar din tombac cromat. Insigna a fost confecționată la Întreprinderea „Arădeanca” din Arad. Sistemul de prindere este cu broșă.

Exploatarea de Preparare Petroșani

1) Insigna este de formă circulară cu un diametru de 22 mm. Insigna este confecționată din tombac și este emailată la cald. Piesa a fost realizată la Monetăria Statului București în 150 de exemplare, după un desen aparținând prof. Tiberiu Kelemen. Sistemul de prindere este cel cu broșă.

Seria originală de insigne realizată la comanda C.N.H. Petroșani avea următoarele culori pentru unitățile componente ale acestei instituții:

Roșu – C.N.H.

Albastru – E.P.P.; U.A.C.C.V.J., S.C.S.M.

Negru – E.M.Lonea; E.M. Lonea - Pilier; E.M.Petrila; E.M.Petrila - Sud; E.M. Dîlja; E.M. Livezeni; E.M.Iscroni; E.M. Aninoasa; E.M. Vulcan; E.M. Paroșeni; E.M. Lupeni; E.M. Bărbăteni; E.M. Uricani; E.M. Valea de Brazi; E.M. Cîmpu lui Neag; E.M. Țebea și Societatea Minieră Banat – Anina.

Ca o curiozitate au apărut în ultima perioadă de timp o serie de reluări ale unor insigne cu tematică minieră ce fac parte din seria de celor cu acest desen, dar care prezintă variante de culoare diferită ale unor astfel de piese. De asemenea aceste reluări nu sunt emailate la cald așa cum au fost executate cele originale, ele fiind emailate la rece.

Printre acestea și o variantă a insignei de mai sus cu culoarea verde în loc de albastru.

EMINESCU - 122 DE AMINTIRI DESPRE O STEA

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre.

Mihai Eminescu - „La steaua”

Ștefan Dina
București

Cu ocazia comemorării a 122 de ani de la trecerea în neființă a celui care a fost și va rămâne simbolul culturii naționale, poetul Mihai Eminescu (1889 - 2011), membrii Clubului Colectăionarilor de Medalii Eminescu de la Cercul Militar Național au organizat în perioada 11 – 25 iunie 2011 o expoziție inedită de insigne, medalii, plachete și ilustrate cu tematică specifică.

Expoziția găzduită de Palatul Cercului Militar Național a avut loc în cadrul unui proiect de promovare a operei și personalității poetului, fiind menită să familiarizeze publicul cu insigne, piese numismatice și cărți poștale eminesciene. Pornind de la acest obiectiv, membrii Clubului și-au propus ca prin această expoziție inedită de insigne, medalii și cărți poștale rare cu tematică Eminescu să ofere publicului și posibilitatea de a admira piese ce conțin simboluri pe care să le descifreze, completând informațiile cu ilustrate care reflectă scene din viața și opera poetului Mihai Eminescu.

De asemenea, au fost expuse bancnote și monede emise de BNR aflate în circulație de-a lungul timpului.

Așa cum afirma un tânăr contemporan „Eminescu trebuie recuperat mai mult de două ori pe an, prin lectură. Citindu-l și recitându-l, ieșind din șabloane, cititorii pot ajunge la Eminescu, un poet care a reinventat limba română și formula poetică.” Noi prin aceste piese îndemnăm iubitorii de frumos să nu-l uite și să-i citească opera!

Vernisajul expoziției a avut loc în ziua de 11 iunie 2011 în prezența unui numeros public, cuvântul de deschidere avându-l reprezentanții Cercului Militar Național, care au reafirmat sprijinul pe care-l acordă și pe viitor primului Club al Colectăionarilor de Medalii Eminescu din istoria armatei române. Au mai luat cuvântul P.S. Galaction Stângă – Vicepreședinte al S.N.R., dl. Corneliu Beda, Leonard Salmen autorul unui album – catalog de cărți poștale intitulat „Ilustrații ale operei poetice a lui Eminescu”, col.(r) Ioan Dogaru președinte de onoare al Clubului Colectăionarilor de Medalii Eminescu de la Cercul Militar Național, președintele Clubului, ec. Ștefan Dina ,precum și alți membri ai acestei asociații.

Un eveniment emoționant l-a constituit recitarea de către copii a unor versuri eminesciene. De altfel, tinerilor participanți le-a fost oferită câte o insignă realizată special pentru aspiranții Clubului.

Cu acest prilej s-a acordat dlui colonel (r) Ioan Dogaru Premiul Cupa colecționarului de medalii Eminescu pentru contribuția deosebită adusă la colecționarea, conservarea și expunerea celor mai valoroase și originale medalii, plachete și insigne

dedicate marelui nostru poet, precum și ca o recunoaștere a inițiativei de a crea primul Club al Colectăionarilor de Medalii Eminescu.

Cu ocazia acestui moment aniversar membrii Clubului au dorit să marcheze comemorarea celor 122 de ani de la trecerea în eternitate a poetului, printr-o plachetă, care să dăinuiască în timp.

De asemenea, artistul medalist Constantin Dumitrescu, unul dintre principalii creatori de insigne și medalii eminesciene, a realizat o insignă de excepție. Îndelungata experiență, profunzimea și mesajul transpus pieselor pe care le-a realizat îl prezintă pe artist drept unul dintre cei mai de seamă creatori de profil.

Insigna-simbol se prezintă sub formă ovală, are dimensiunea de 12/19 mm și este realizată din tombac argintat. Prezintă în partea centrală chipul poetului în semiprofil stânga. În partea inferioară, spre dreapta, apare anul 2011. Insignele au un sistem de prindere pin.

Această insignă din tombac argintat realizată de către artistul medalist C. Dumitrescu într-un număr de 30 de exemplare a fost oferită tuturor expozanților care au primit contra cost câte un exemplar.

Dorim să adresăm mulțumiri colecționarilor care cu dragoste și pasiune, dar și cu multe privațiuni pun dragostea pentru Eminescu, de cele mai multe ori, mai presus de interesele personale.

Participanții la manifestare.

INSIGNA ȘI PLACHETA SIMPOZIONULUI INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ BRAȘOV 2011

Ștefan Samoilă
Brașov

În perioada 23-25 septembrie 2011, la centrul Cultural „Reduta” din Brașov, va avea loc Simpozionul Internațional de Numismatică „ÎMPREUNĂ ÎNTR-O EUROPĂ UNITĂ”, la care vor participa invitați din 12 țări și din România.

Această manifestare de înaltă ținută științifică, este organizată de Secția Numismatică din Brașov în colaborare cu Societatea Numismatică Română și Centrul Cultural „Reduta” din Brașov.

Cu acest prilej, Secția Numismatică Brașov, a creat o plachetă și o insignă, concepute de col. ing. (r) Ștefan Samoilă și realizate la S.C. Accesorii Prod S.R.L.Oradea.

Insigna are forma unui scut de tip polonez. Pe acest scut este suprapus un scut de tip francez, de culoare albastru deschis, pe care este dispus un trunchi de copac cu 13 rădăcini (reprezentând cel 13 comune din Țara Bârsei) care ies dintr-o coroană cu trei lobi – simbolul puterii. Scutul este timbrat de o coroană murală formată din șapte turnuri – însemnul specific pentru municipii. De asemenea, scutul este despicaț în două pe verticală, având culoarea albastră la stânga și culoarea roșie la dreapta (culorile de pe steagurile breslelor brașovene).

Legenda în partea superioară **BRAȘOV -2011**, În partea inferioară de la stânga la dreapta, **SIMPOZION INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ**.

Insigna are dimensiunile de 30 x 23 mm și au fost realizate 100 de exemplare.

Placheta este gravată 3D, având pe avers gravată clădirea Centrului Cultural „Reduta” din Brașov și legenda pe patru rânduri: **SIMPOZION INTERNAȚIONAL / DE NUMISMATICĂ ORGANIZAT LA / CENTRUL CULTURAL „REDUTA” DIN BRAȘOV / ÎN PERIOADA 23 – 25 SEPTEMBRIE 2011**.

Pe revers, în partea superioară, în stânga, noua insignă și în același timp sigla, (stema) Societății Numismatice Române, de formă rotundă, având central capul zeiței Minerva, întors spre dreapta, circular, între două cercuri concentrice, legenda în partea superioară, Societatea Numismatică Română, în partea inferioară, între două romburi 1903 – anul înființării societății. În dreapta, insigna Secției Numismatice Brașov (de formă ovală, având în centru, într-un scut de tip francez, stema Municipiului Brașov, de o parte și de alta a scutului 19 – 78, anul înființării secției și legenda în partea superioară: **SECȚIA NUMISMATICĂ** iar în partea inferioară, între două stelute, **BRAȘOV**). În partea inferioară, este gravată moneda de 10 ducați de aur emisă de monetăria Brașov în 1612, în perioada luptelor duse de brașoveni cu Gabriel Báthory.

Moneda prezintă pe avers, în camp, stema Brașovului, o coroană frumos desenată, așezată pe un trunchi cu numeroase rădăcini. În părți C – B (Civitas Brassov) și legenda, **NOS IN NOM : DOM : CONFIDIMVS : 1612** și o stelută (referire la Psalm 20.8). De menționat că aceeași ștanță a fost utilizată și pentru monedele din argint de 2 taleri, un

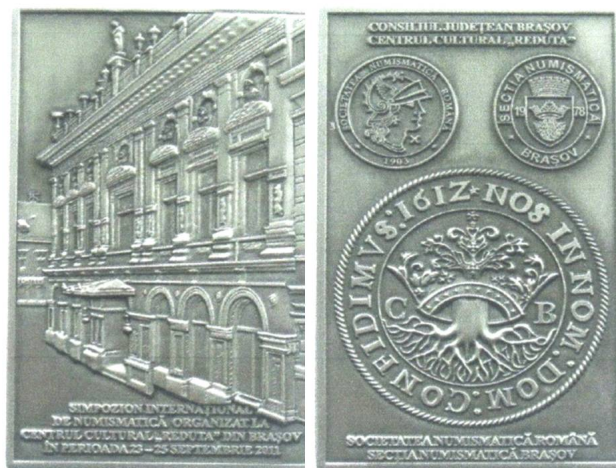
taler și un gulden, diferând greutatea acestora (56,5g; 28,7g; 15,8g).

Legenda în partea superioară a plachetei, pe două rânduri, **CONSILIUL JUDEȚEAN BRAȘOV / CENTRUL CULTURAL „REDUTA”**, în partea inferioară pe două rânduri, **SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ / SECȚIA BRAȘOV**.

Pe muchia lateral, în dreapta, a fost gravată legenda, S.Ș. (inițialele autorului) și www.accesoriiprod.ro (adresa firmei care a realizat placheta).

Placheta are dimensiunile de 50/80mm, este realizată din tombac argintat și patinat într-un număr de 99 de exemplare, numerotate de la 01 la 99. Numerotarea plachetei s-a realizat pe muchia din partea inferioară a acesteia.

Placheta este dispusă într-o casetă din lemn cu dimensiunile de 100 x140 mm, care are gravată pe capac, insigna Secției Numismatice din Brașov și este însoțită de un certificat de autenticitate.

INSIGNELE ȘI MATERIALELE PROMOTIIONALE REALIZATE PENTRU BIENALA UMORULUI DE LA VASLUI ÎN PERIOADA 1970-2010

Giurcanu Costel
Bârlad

Anul 1968 a fost marcat în România și de reorganizarea teritorială, care a însemnat trecerea de la forma de inspirație sovietică, a raioanelor, ce erau mici unități administrative, la forma tradițională a județelor. Fenomenul a prezentat o schimbare în bine și a fost inițiat de autorități ca un semn de reluare a tradițiilor verificate ca fiind conforme cu realitățile țării și de rupere de formele sovietice impuse României în anii '50.

Totuși cu binecunoscuta pretenție a faptului că nu se putea reinstala și relua vechea rețea administrativă ca fiind o creație a vechiului regim „burghezo-moșieresc”, s-au operat numeroase schimbări de delimitare a teritoriilor noilor județe, de desființare și trecere în uitare a unor județe de veche tradiție națională, toate acestea neglijând necesitățile și tradițiile zonale. Așa se face că în partea de est a României a apărut județul Vaslui care a „primit” ca treitoriu și zonele ce aparținuseră în trecut altor două foste județe: județul Fălciu și județul Tutova.

În acest mod orașul Vaslui, care număra atunci mai puțin de 20.000 de suflete, a

devenit capitală a județului nou înființat ce avea o populație de peste 400.000 de locuitori.

În anii ce au urmat toate eforturile materiale și financiare ale întregului județ au fost dirijate spre dezvoltarea orașului-capitală de județ, ceea ce nu a fost neapărat rău, dar aceasta a implicat neglijarea aproape totală a celorlalte orașe ale județului, dat fiind că posibilitățile regimului erau destul de limitate, mai ales la început de drum.

Pe plan cultural situația era la fel ca cea demografică- Vasluiul ca oraș nu avea tradiția și nici calitatea fenomenului cultural al celorlalte orașe „rivale” – Bârlad și Huși.

Pentru a se echilibra această situație s-a venit cu inițiative și forme de manifestări culturale ale orașului Vaslui care să-l reprezinte pe plan național.

Una din acestea a fost și Festivalul Umorului „Constantin Tănase”, dat fiind că în perioada interbelică a activat și a fost foarte apreciat și bine primit actorul de origine vasluiană Constantin Tănase.

Această acțiune cu realizarea ei bienală a început în 1970 și a continuat timp de 40 de ani în 21 de ediții, dezvoltându-se ca realizare și denumire de la Festivalul Umorului „Constantin Tănase” la Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase” și chiar la Festivalul Internațional al Umorului „Constantin Tănase”. Mai mult el a fost organizat o perioadă împreună cu Salonul de Caricaturi „Constantin Tănase”. Toate acestea sunt totuși fapte meritorii, care au necesitat eforturi locale însemnate și realizări deosebite.

Pentru a promova această acțiune culturală s-a simțit rapid nevoia de materiale auxiliare din care nu au lipsit nici insignele sau medaliile, diplomele, pliantele și altele.

În domeniul insignografiei au fost realizate aproape pentru fiecare ediție câte o insignă mică cu diametrul de 19 mm care reprezintă o față umană cu ochi, nas și gură în formă de semilună care sugerează râsul-veselia. Pe această imagine a gurii este de exemplu inscripția „1976 - Vaslui” pe la început ca mai apoi din 1980 încolo să apară prescurtarea „'80-Vaslui”.

Această insignă este emailată în câmp cu diferite culori: verde, violet, roșu, sau nuanțe de galben, iar elementele feței sunt redată totdeauna în negru probabil pentru a se distinge inscripția aurie. Materialul este în genere tombac cu excepția anilor 1988, 1990, 1992, 1994, 1996 când au fost realizate din aluminiu. Tirajul încă necunoscut însumează câteva sute de exemplare dată fiind destinația ei spre a fi oferită participanților și unei părți din publicul spectator.

O a doua insignă a fost realizată la ediția jubiliară a XX-a în 2008, ea a fost realizată ca un disc de tablă de aluminiu cu diametrul de 25 mm, de culoare galbenă pe care cu trăsături de culoare roșie apare o imagine caricaturizată a lui Constantin Tănase, al cărui nas este cu mult mai proeminent decât era în realitate. În partea inferioară apare inscripția „Vaslui 2008. Ediția a XX-a”. În imaginile de mai jos sunt prezentate două insigne anterioare celei prezentate, dar care au un desen asemănător (edițiile 2002 și 2004).

Dintre diferitele materiale realizate se distinge ca apariție constantă și realizarea medaliilor menite să însoțească premiile și diplomele acordate concurenților câștigători ai locurilor I,II sau III. Diplomele ca și medaliile se numeau de „aur”, „argint” și „bronz”, fiecare clasă fiind sugerată printr-o culoare care spunea realizată prin eloxarea materialului de bază al medaliei.

Prima ediție, cea din 1970, nu a beneficiat de medalii, câștigătorilor fiindu-le înmânate doar diplomele aferente clasării lor.

La ediția a II-a au fost oferite și medalii din aluminiu realizate la o întreprindere din județ, acestea fiind prezentate într-o casetă cu inscripția festivalului.

Începând cu ediția a IV-a (1974) s-au folosit medalii din tombac cu un diametru de 60 mm, piesele fiind realizate la Monetăria Statului București. Excepții în ceea ce privește materialul din care este confecționată medalia o fac edițiile din 1988 și 1990, care au avut aceste piese realizate din aluminiu.

Toate aceste medalii din 1974 până în 2010 au imaginea aversului și a reversului.

Avers: capul caricaturizat prin mărirea exagerată a nasului marelui actor, înconjurat de o inscripție ce reprezintă denumirea și anul evenimentului. Mai jos sunt prezentate medaliile de la edițiile: 1972, 1992, 2004 și ne datată.

Revers: două ramuri de palmier pe conturul circular și pe marginile medaliei, iar în centru inscripția interesantă prin adăugarea cuvântului „doctor” în poziție răsturnată și scris de la dreapta la stânga în reflexie de oglindă, imprimată incus și nu în relief ca celelalte cuvinte: medalia, umoris, cauza. Reversul este comun tuturor medaliilor.

Prin aceste elemente ale aversului (capul caricaturizat) și ale reversului (inscripția), medalia capătă o distincție și o personalitate inconfundabile și desigur au promovat foarte bine mesajul festivalului.

Manifestările festivalului umorului au necesitat apariția și a altor material anexe: pliante, diploma, ecusoane care se pot vedea și în această scurtă prezentare.

Meritul pentru parcursul de 40 de ani al acestei manifestări revine organelor județene din Vaslui, vechiului Consiliu Județean pentru Cultură și Artă și mai noului Inspectorat de Cultură ca și Muzeului Județean „Ștefan cel Mare” din Vaslui.

Pe viitor rămâne ca cei care au dus tot greul în acest timp să găsească o modalitate de a continua această bună, frumoasă și unică în țară, tradiție culturală ce a făcut onoare zonei noastre.

SCHLARAFIA – ASOCIAȚIE CULTURALĂ – ÎN CÂTEVA INSIGNE

Milan Ilin
Timișoara

Schlarafia este o organizație publică având ca scop principal promovarea culturii, a artelor, umorului, științelor și luminarea membrilor săi.

Insignele schlarafe curente, care se acordau membrilor, conferențiarilor proprii și invitaților la ședințe erau, de regulă, în număr mare fiind din tablă presată, lustruită, galvanizată, aurită, argintată, brunată etc. și nu aveau întotdeauna și sistem de prindere, câteodată doar orificii, găici pentru coaserea pe material textile sau alte materiale ca suport având uneori două corpuri de regulă fără panglici, rareori din metal prețios sau cu email.

Insignele de distincție, sau apartenență, în număr mult mai mic, erau din placă metalică cu email multicolor având panglica bicoloră cu sistem de prindere, dar niciodată tricolorul sau drapelul unei națiuni, însă în mod obligatoriu avea semnul specific al organizației și chiar datări, cifre de rang și localizări.

Toate insignele schlarafe au de regulă reprezentări – semnul adoptat – ca : păsări, animale, plante, construcții, instrumente de lucru și uz casnic și artistic, chiar unele reprezentări imaginare, dar care în mod obligatoriu trebuiau să redea superioritatea membrilor grupării.

Timișoara situată pe calea de legătură a estului cu vestul, a luat ca exemple sociale, economice, culturale și umaniste pe cele de cea mai bună calitate și le-a aplicat în limita

posibilităților. Ca o paranteză, putem ușor observa că Timișoara are câteva priorități europene cu care se mândrește.

Conform argumentului în metal avem trecut pe o insignă de distincție a Schlarafiei din Timișoara anul 1589, data probabilă a înființării organizației; nu este imposibil, căci în perioada renașterii europene se constituie multe organizații – asociații ajutătoare cu activități diverse, având ca scop și luminarea umanistă mai pronunțată a populației reprezentative.

Astfel la 30 ianuarie 1923 se constituie Societatea Culturală „SCHLARAFIA TEMESIA”, conform noilor uzanțe legislative de după Primul război Mondial.

La aceeași dată, adunrea generală, alege Organul de conducere astfel:

Președinte - Dl. Alexandru Deutsch – comisionar de bancă;

Vicepreședinte - Dl. Sigismund Szana – Director General al Băncii Timișoarei și consul englez;

Secretar - Dl. Nerva Traian – Medic Șef al Policlinicii Dentare de Stat din Timișoara;

Casier - Dl. Benedict Norbert – Directorul General al Fabricii „TURUL”;

Controlor - Dl. Arpad Muhle – renumit grădinar florar;

Bibliotecar - Dl.Dr. Artur Cora – Șef serviciu la C.F.R.

Membrii în comitet - Dl. Eugen Muntean – inginer și Viliam Thiery de Menonville - locotenent colonel.

Societatea avea la data constituirii 26 membri, tot atunci adunarea generală a aprobat și statutul care conținea 12 articole.

Art.1. Schlarafia Temesia este o societate culturală al cărei principiu fundamental are la bază cultivarea tuturor artelor și a umorului, pe lângă respectarea unor anumite forme.

Art.2 ...pot fi membri activi numai bărbații într-o etate mai înaintată cu o situație socială asigurată și cu un trecut ireproșabil.

Art.4. Întrunirile artistice au loc o dată pe săptămână în perioada 01 octombrie – 01 mai, iar în celelalte luni se vor tine numai întruniri amicale.

Art.5. ...este interzis a se discuta chestiuni de politică, naționalitate și religie.

Art.9. Fiecare membru este obligat a face între 01 octombrie și 01 mai două conferințe serioase, iar în rest benevol câte vrea.

Cu dosarul numărul 3129 din 1924 al Tribunalului Timiș-Torontal Secția I, Schlarafia Temesia devine personalitate juridică, fiind înscrisă în registrul persoanelor juridice sub numărul 65 din 09 decembrie 1925.

La 26 ianuarie 1939 adunarea generală extraordinară alege noul Comitet de conducere cu:

Președinte - Dl. Dr. Tieranu Emil;

Vicepreședinți - D-nii. Dr. Ervin Wachsmann și Klein Ernest;

Secretar - Dl. Ludovic Rieger;

Casier - Dl. Dr. Emerich Naschitz;

Controlori - Dl. Dr. Corcan Ioan și Dl. Lt. Colonel Eugen Oancea;

Membrii în comitet- D-nii. Ioan Suci; Thiery de Menonville și Dr. Cassius Dobrin.

Tot atunci adunarea hotărăște modificarea denumirii societății aceasta devenind : „SOCIETATEA CULTURALĂ NAȚIONALĂ ROMÂNĂ SCHLARAFIA DIN

TIMIȘOARA” de pe str. Caruso nr.3, de asemeni și Statutul se modifică având 13 articole cu 88 de aliniate.

Ca urmare a presiunii exercitate de regimul dictatorial, la 26 ianuarie 1940 Adunarea generală extraordinară hotărăște prin votul secret al celor 22 prezenți (din totalul de 33 de membri activi) dizolvarea Societății Culturale Naționale Române Schlarafia din Timișoara.

Averea societății a fost lichidată, achitându-se chiria și accesoriile către proprietar, nemairămânând nimic și nici obligații către terți.

Desființarea S.C.N.R. Schlarafia din Timișoara a fost înregistrată la Tribunalul Timiș-Torontal sub nr.11660 în data de 17 septembrie 1941; astfel că activitatea de secole a acestei organizații cultural publice încetează, rămânând doar insigna ca vestigiu istoric ușor palpabil.

INSIGNE:

TEMESIA insigna din tablă din alamă presată, având forma unui iatagan puțin stilizat (putându-se confunda cu o spadă scurtă, încovoiată) cu literele TEMESIA presate de-a lungul mijlocului acesteia, citibil pe orizontală, având lungimea pe orizontală de 2,75 cm și înălțimea maximă pe verticală de 1,50 cm, cu greutatea de 0,35 gr.

Mânerul iataganului stilizat în partea dreaptă și vârful spre partea stângă, reversul anepigraf* fără sistem de prindere.

TEMESIA CU CAP DE TURC, aceeași structură ca și cea anterioară doar că are lungimea pe orizontală de 3,20 cm, înălțimea maximă pe verticală de 2,28 cm (din care capul de turc are înălțimea de 1,61cm), cu o greutate de 0,60 gr.

Capul de turc important, cu turban, ornat și cu păr de porc este amplasat pe mijlocul coamei netăioase a spadei scurte și încovoiate, în mod obișnuit se practica străpungerea capului celui învins, în heraldică, dar aici avem o reprezentare mai umană.

Ambele insigne evocă probabil lupta de eliberare și învingerea pe alocuri a ocupanților otomani.

INSIGNA 1848, sau insigna turn de cetate este în formă de dreptunghi pe verticală, din tablă din alamă presată, având înălțimea pe verticală de 1,75 cm și lată pe orizontală de 1,30 cm, cu greutatea de 1,00 gr.

Aversul are în cimiér** un arc închis, în interiorul căruia se află o bufniță cu aripile în zbor (aripile desfăcute), flancată de două crenele, sub bufniță este cifra 1848 situată deasupra porții cu două canate.

Reversul anepigraf, insigna nu are sistem de prindere, ci are trei orificii pentru coasere pe un material textil sau alt suport.

* Anepigraf = fără înscris.

** Cimiér = partea frontală a unui coif pe care este redat miniaturizat desenul de pe scut. În cazul de față partea superioară a insignei.

BUFNIȚA, o insignă pe verticală din tablă din alamă, una aurită și alta argintată probabil că a existat și a treia brunată (treapta bronz), bineînțeles că este o insignă de rang, treaptă sau merit, având înălțimea de 2,80 cm, lățimea de 1,70 cm și o greutate de 1,14 gr.

Aversul, pe corpul unei bufnițe cu aripile strânse (cu zborul în jos), este incusă litera „T” mare (de la Temesia) a cărei parte orizontală depășește corpul bufniței iar pe pedestalul literei T sunt așezate ghearele bufniței.

Reversul anepigraf, are sistem propriu de prindere având o bandă lată de 0,20 cm și îndoită la mijloc, fiind sudată.

INSIGNA SCHLARAFIA TEMESIA 1589, este o insignă de distincție destul de frumoasă (făcută între 1924-1939 având arhivele proprii pentru documentare și inspirație), s-a realizat o insignă asemănătoare cu ordinele militare sau civile practicate în acea epocă.

Dimensiunile insignei, care este aproape rotundă sunt 4,85 cm, la care se adaugă o za de 1,05 cm, prinsă în partea superioară a acesteia. Piesa are o greutate de 15,37 gr.

Aversul insignei are trei planuri: planul apropiat în centrul insignei avem (peste tot) turnul puțin modificat comparativ cu cel de la insigna „1848”, aurit pe un fond de email roșu subțire și transparent. Într-un cerc liniar dublu ce formează un cartuş emailat în alb, cu litere în relief de la mijloc dreapta spre sus stânga și din nou spre mijloc apare textul „SCHLARAFIA TEMESIA” iar din mijloc dreapta în jos spre stânga sus avem între două steluțe anul 1589.

Planul îndepărtat sau al treilea al insignei este cel mai elaborat fiind format dintr-o cruce asemănătoare cu crucea de Malta și cu spade încrucișate. Crucea este puțin stilizată având la fiecare capăt de braț un arc închis cu o bilă în cimiérul brațului, iar brațul superior are bila cu orificiu (ca și gaică) pentru zăua de atârănare, contururile brațelor crucii vizibile au un cartuş de 0,40 cm în interior, fiind umplute cu email alb iar câmpul crucii este umplut cu email verde. Părțile metalice sunt predominante și sunt aurite.

Reversul anepigraf, insignă fără panglică.

INSIGNA HERMANIA MANNERCHOR HERMANNSTADT 1879-1929

Este insigna organizației societății schlarafe din Sibiu, care marchează 50 de ani de activitate a corului propriu, ale cărui spectacole erau accesibile și publicului larg în perioada octombrie – mai a fiecărui an.

Insigna este elaborată și foarte frumoasă, în formă de scut alungit, având pe vertical median 3,15 cm, lățimea pe orizontală 2,05 cm, și o greutate de 7,14 gr, este colorată în patru culori, două în moar textil și două în metal.

Aversul are un cartuş care urmărește conturul scutului de 0,40 cm cu litere în relief, de la baza de jos a dreptei scutului către sus și stânga jos este textul: MANNERCHOR HERMANIA HERMANNSTADT și în partea de jos a scutului anii 1879-1929. Literele și cifrele sunt aurite pe email alb. Sub HERMANIA avem decupată

o fereastră în corpul insignei în plan orizontal în care se aplica prin lipire un bicolor din moar roșu-verde; tot în fereastră avem reprezentată o orgă în metal și sub care avem stema specifică a orașului Sibiu, într-un câmp umplut cu email albastru și cele trei inimi cu email verde deschis, sub orgă avem coroana princiară aurită și spadele încrucișate cu mânere aurite și lamele argintate ca și orga.

Reversul insignei este cu ac de siguranță clasic dintr-o bucată lipită de corpul insignei cu semironda având imprimat în relief pe rândul de sus NÜRNBERG și rândul de jos paralel BERLIN, spatele și contururile argintate.

INSIGNA obișnuită a Societății Schlarafe din Sibiu este din metal cuprat (poate chiar din cupru) având înălțimea totală de 4,10 cm fiind confecționată din două corpuri: ursul dansator înalt de 1,80 cm și alt de 0,80 cm, și stema cu o înălțime de 2,30 cm și lățimea de 1,80 cm. Insigna are o greutate de 1,50 gr.

Aversul are în cimiér un urs dansând și dedesubt prinsă de gaica piciorului stâng al ursului este gaica stemei orașului Sibiu într-un scut foarte stilizat cu eșarfa în partea superioară.

Reversul anepigraf cu sistem de prindere într-o bandă îndoită și cositorită median pe corpul ursului.

INSIGNA SCHLARAFIA NOSEN A.U.68 din Bistrița, este o insignă din tablă presată de culoare albă, având înălțimea pe vertical de 3,0 cm, lățimea pe orizontală de 2,60 cm cu o greutate de 1,87 gr.

Aversul, are ca piesă principală (peste tot) un turn de cetate cu trei nivele ieșind din zidul cetății având un acoperiș triunghiular cu o bilă în vârf. În partea stângă a turnului de veghe stă o bufniță. În jurul turnului avem un cartuş cu litere în relief din dreapta jos a turnului spre sus și stânga SCHLARAFIA NOSEN și în continuare sub zidul bufniței avem în relief A.U.68 (treapta organizației) continuând cartuşul de jos.

Reversul insignei, este anepigraf și are un ac de siguranță obișnuit (folosit de populație) cositorit.

INSIGNA HARMONIKUS NOSEN tot din Bistrița este o insignă din tablă cuprată (brunată), cu o înălțime pe vertical de 3,50 cm și lățimea maximă pe orizontală de 3,03 cm, având o greutate de 3,46 gr.

Aversul este de fapt o bufniță cu ochi de sticlă roșie și aripile desfășurate care cuprind capul păsării în cimiér. Sub gâtul bufniței este o carte deschisă care pe mijlocul celor două pagini (dreapta și stânga) are literele LU, cartea este flancată în dreapta de un mojar cu pistil și în partea stângă de o retortă, sub care avem un acordeon extins, iar între ghearele picioarelor avem un cartuş cu litere în relief ce formează textul „HARMONIKUS NOSEN”.

Reversul insignei anepigraf, are un sistem de prindere tip bandă din tablă cositorită și galvanizată.

INSIGNA BEOGRADIA, insigna unei societăți schlarafe din Belgrad, confecționată din tablă presată și aurită, având înălțimea de 4,25 cm, lățimea maximă de 1,00 cm și o greutate de 1,28 gr.

Aversul insignei este reproducerea unui instrument musical specific – gusel – cu o coardă, având în cimiér cifra 8 în loc de cheia instrumentului, pe gâtul acestuia de la cimiér spre jos este presat în relief „BEOGRADIA” (cunoscând că sârbii au uzitat scrierea Chirilică și Latină).

Reversul insignei este anepigraf, având cositorit un ac de siguranță simplu.

INSIGNA BUDAPESTIA, insigna unei societăți schlarafe din Budapesta, confecționată din tablă presată și aurită, cu înălțimea de 3,21 cm și lățimea maximă de 1,12 cm, la potcoava inegală și la pintenii cu opt colțuri de 1,20 cm, are o greutate de 1,23 gr.

Aversul insignei specific dragostei față de cal reprezintă o potcoavă cu capetele inegale în sus, partea stângă mai lungă are imprimat de jos în sus, în relief, textul „BUDAPESTIA” care face corp comun cu pintenul cu opt colțuri ce are imprimată tot în relief cifra șase reprezentată în mod stilizat.

Reversul insignei anepigraf nu are sistem de prindere ci doar câte un orificiu la fiecare capăt de potcoavă.

INSIGNA HEIDELBERGA, insigna unei societăți schlarafe din Heidelberg are ca semn distinctiv un butoi, probabil datorită faptului că este o zonă cu multe vii. Este o insignă simplă din tablă presată și brunată, având înălțimea butoiului de 1,70 cm, lățimea orizontală median de 1,35 cm și greutatea de 1,13 gr.

Aversul are reprezentat un butoi în relief vizibil aproape o treime din el având în partea de sus trei cercuri metalice deschise și jos trei cercuri metalice închise. În partea centrală avem ștanțat în relief pe două rânduri : sus HEIDEL și dedesubt BERGA, lucrare interesantă care prezintă și doagele.

Reversul anepigraf, are o bandă din tablă îndoită și ascuțită pentru prindere.

INSIGNA SCHLARAFIA DRESDENSIA, titlul spune tot, este o insignă elaborată, impresionantă prin conținut și dimensiuni, fiind o insignă de reprezentare sau merit. Piesa are patru planuri suprapuse astfel: planul îndepărtat (placa 4) are opt raze cu diametrul de 6,50 cm; placa trei având un diametru de 6,35cm, are tot opt capete amplasate în golurile plăcii patru, fiind de fapt un pătrat cu câte o bilă la fiecare colțar între bile o floare de crin. Placa doi este un pătrat cu latura de 3,20 cm, colțurile pătratului acoperind mijlocul florilor de crin; iar placa unu reprezintă o bufniță stând pe o carte deschisă având înălțimea de 2,20 cm. Tot ansamblul are o greutate de 39,51gr.

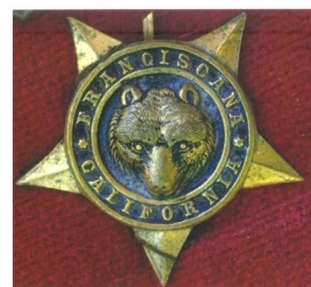
Aversul insignei, plăcile 4, 3 și 1 sunt anepigrafice, doar placa 3 are la capăt flori de crin din cimiér o gaică cu două zale pentru petrecerea panglicii. Placa doi are un cartuş

pătrat de culoare neagră ce urmărește conturul pătratului având o lățime de 0,40 cm, la fiecare colț are câte un punct de culoare galbenă în relief. În cartuș apare textul astfel: pe latura dreaptă către cimiér IN ARTE, pe latura stângă din cimiér spre linia median VOLUPTAS, pe latura dreaptă de la median în jos SCHLRAFIA iar pe latura stângă de la colțul de jos spre mediană DRESDENSIA. În interiorul pătratului este un cerc metalic galben cu diametrul exterior de 2,50 cm umplut cu email albastru azuriu iar între cerc și colțurile pătratului email roșu subțire având peste email transparent. Placa 1 este piesa centrală (peste tot) bufnița stând cu aripile desfăcute, așezată cu ghearele pe o carte deschisă.

Reversul insignei, anepigraf și nu are sistem propriu de prindere, ci de atârnare de panglică.

Și la această insignă predomină culoarea galbenă a metalului, astfel că, avem email negru, roșu și azuriu alături de metal colorat în galben și alb.

INSIGNA CALIFORNIA - FRANCISCANA, din California probabil cinstind ursul și pe Sfântul Francisc, este confecționată din tablă presată, alămită și brunată în părțile adânci ale reliefului pronunțat, fiind în formă de stea cu cinci raze, are diametrul exterior de 3,30 cm și greutatea de 3,41 gr.

Aversul insignei, peste cele cinci raze se formează un cerc liniar extern cu diametrul de 2,30 cm și un cerc liniar interior de 1,60 cm, formând un cartuș circular, cu litere în relief pornind de la punctul median dreapta sus spre stânga în jos este textul FRANCISCANA, iar de la același punct spre stânga sus este textul CALIFORNIA.

În câmp peste tot apare capul de urs în relief mare și tehnic deosebit, de asemenea două raze ale stelei continuă aproape liniar urechile ursului, iar în opoziție botul este continuat cu o rază a stelei.

Reversul insignei este anepigraf, având sistem de prindere cu bandă de tablă îndoită și ascuțită.

FOTOGRAFIA, reprezintă pe un membru al acestui tip de societate probabil din Transilvania, întrucât fotografia a fost făcută la Cluj în atelierul fotografic al lui Batyi Lajos din Monostori ut. 7. Fotografia alb negru virată în maroniu cu fericianură, deci înainte de apariția fotografiei color la noi.

Persoana în cauză este înstărită și cu năzuințe în privire, ținuta este specifică unui om cult, capișonul are brodat „MEDA” și deasupra insigna Schlarafiei din Sibiu, sunt o serie de insigne pe haină și pe o eșarfă bicoloră, insigne care se acordau cu ocazia conferințelor, conferențiarilor luminatori.

P.S. Tot la Timișoara în 29 noiembrie 1927 se constituie o nouă societate - „UNIO CLUB” Timișoara, care devine persoană juridică prin sentința 5994 din 20 decembrie

1929 a Tribunalului Timiș-Torontal și trecută în registrul persoanelor juridice sub numărul 215 din 18 martie 1930.

Scopul societății prevăzut în articolul 2 este cel de a întreține contactul social între membrii săi, fără deosebiri de naționalitate și confesiune, cu excluderea totală a politicii. În legătură cu acestea cultivarea tuturor ramurilor culturale, îndeosebi a științelor și artelor. Statutul fiind similar cu cel al Societății Schlarafia Temesia la acea dată, și având ca membri oameni de seamă din viața economică și socială a Timișoarei. Ca o curiozitate, în Consiliul prezidențial era și Dl. Sigismund Szana care era și vicepreședintele de la Schlarafia Temesia.

Documentarea de la Direcția Județeană Timiș a Arhivelor Naționale Române. Fotografii realizate de Dl. Raoul Șeptilici.

STELIAN BRÎNZEI CREATOR DE INSIGNE

Dumitru Pușcașu

În rândurile care urmează vom prezenta câteva dintre insignele realizate de colegul nostru Stelian Brînzei de la Botoșani în anul 2009.

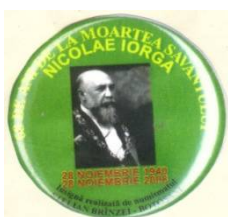
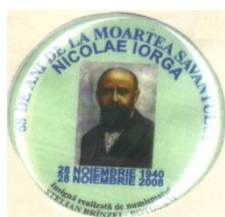
Trebuie să menționez că materialul pe care-l publicăm acum a fost trimis în anul 2009, dar din lipsă de spațiu nu a putut fi prezentat. De altfel vom încerca să aducem la zi acest subiect.

După Reuniunea de la Petroșani din 2008, în luna octombrie, cu ocazia celei de a III-a ediții a Zilelor Tetului „Mihai Eminescu”, colegul nostru a realizat o insignă în două variante care să marcheze acest eveniment.

În perioada de 22-23 noiembrie a avut loc Botoșani al II-lea Târg al colecționarilor de numismatică, anticariat, filatelie și antichități. Cu acest prilej colegul nostru a realizat insigna alăturată într-un tiraj de 120 buc.

Tot în noiembrie, mai precis în data de 28 noiembrie, la comemorarea a 68 de ani de la moartea savantului Nicolae Iorga, a fost realizat un set de cinci insigne într-un tiraj de cinci exemplare.

Cu ocazia împlinirii a 50 ani de la înființarea Tetrului „Mihai Eminescu” din Botoșani, colegul nostru a realizat o insignă într-un tiraj de 25 buc.

În luna ianuarie 2009 a realizat opt insigne diferite după cum urmează:

- 1) Colecționar Eminescu – Telescu Iulian Sandrino.
Tiraj - 10 buc.

- 2) Premiul Național de poezie „Mihai Eminescu”- 2008.
Tiraj - 5 buc.

- 3) 159 ani de la nașterea Luceafărului poeziei românești.
Tiraj - 5 buc.

- 4) Pelerinaj la biserica Uspenia (unde a fost botezat Mihai Eminescu).
Tiraj - 5 buc.

- 5) 120 ani de la trecerea la cele veșnice a marelui poet Mihai Eminescu.
Tiraj - 5 buc.

- 6) Întâlnirea poezilor cu botoșănenii la biblioteca „Mihai Eminescu”.
Tiraj - 5 buc.

- 7) Întâlnirea poezilor cu sătenii din Vorona jud. Botoșani.
Tiraj - 5 buc.

- 8) Întâlnirea poezilor cu locuitorii din comuna Mihai Eminescu.
Tiraj - 5 buc.

Vom continua cu prezentarea realizărilor insignografice ale acestui pasionat colecționar și în numerele viitoare.

CÂTEVA MEDALII EMISE ÎN JUDEȚUL GORJ

Andrei Ballif

Consider că este binevenit acest articol, care va prezenta câteva dintre realizările în domeniul medalisticii de pe meleagurile gorjene, realizări care sunt mai puțin cunoscute.

Cu ocazia expoziției filatelice din 1976, a fost bătută medalia alăturată. Aversul medaliei are central portretul lui Constantin Brâncuși iar pe exterior, circular, este legenda „CONSTANTIN BRÂNCUȘI 1876-1976”.

Reversul medaliei are în poziție centrală stema Județului Gorj iar circular, legenda „Expoziția filatelică omagială Tg. Jiu 1976”. Medalia cu un diametru de 60mm, confecționată din tombac a fost realizată la Monetăria Statului București.

La împlinirea a 200 ani de la nașterea lui Tudor Vladimirescu, a fost bătută o frumoasă medalie care are pe avers, în poziție centrală, chipul marelui revoluționar într-un medallion circular. Lângă portret, circular, este inscripția „TUDOR VLADIMIRESCU CONDUCĂTORUL REVOLUȚIEI DE LA 1821”. Cercul exterior este ocupat de o ghirlandă de frunze de lauri. Reversul medaliei redă în poziție centrală o locuință tipic gojeană sub care sunt trecuți anii 1780-1980. Sub ani este trecută denumirea TÂRGU JIU, sub această inscripție este o ghirlandă din frunze de laur. Pe o eșarfă ce înconjoară două treimi din medalie, în partea superioară, este textul „200 DE ANI DE LA

NAȘTEREA LUI TUDOR VLADIMIRESCU”. Medalia din tombac cu diametrul de 60mm realizată la Monetăria Statului București îl are drept gravor pe Ștefan Grudinski.

La împlinirea a 35 de ani de activitate extractivă, Exploatarea Minieră Rovinari a bătut o plachetă unifață cu dimensiunile 100/90 mm. Câmpul plachetei are mai multe planuri. Astfel în colțul stânga sus într-un cerc ce are la bază frunzele de lauri, în poziție centrală sunt redată ciocanele ce simbolizează mineritul (fiștăul și barosul), iar deasupra lor este legenda „35ANI”. În partea de jos și ocupând centrul piesei, în planul trei, este redată o tambură de excavator. În planul doi este reprezentată o galerie de mină în care este o grămadă de cărbune din care ies raze de lumină și un turn de termocentrală. În prim plan este reprezentat în partea stângă un obelisc în vârful căruia este o stea, la baza obeliscului într-o casetă este înscrisul „ROVINARI” sub care pe o eșarfă sunt trecuți anii 1950-1985.

În anul 1986 a fost bătută o medalie dedicată lui Constantin Brâncuși. Aceasta are pe avers în poziție centrală, chipul sculptorului în semiprofil orientat spre stânga iar circular legenda „110 ani de la nașterea lui Constantin Brâncuși 1876-1986”. Pe reversal medaliei este reprezentată, în poziție centrală, stema Județului Gorj iar circular apare legenda „Epoziția filatelică BRÂNCUȘIANA Ed.a II-a Tg. Jiu”. Medalia realizată din tombac arămit și lăcuit, are un diametru de 60mm

Pentru a păstra în memoria colectivă jertfa tinerilor ostași căzuți la datorie, în Decembrie 1989, a fost bătută o medalie dedicată eroului sublocotenent Haidău Grigore Cătălin. Pe aversul medaliei avem în poziție centrală portretul eroului privit din față. Sub portret este o ramură de laur, iar în parte superioară, de o parte și de alta a chipului eroului avem legenda „1970-1989 EROU SUBLOCOTENENT HAIDĂU GRIGORE CĂTĂLIN”.

Reversul medaliei are în poziție centrală un vultur cu capul întors spre dreapta. Pe pieptul vulturului, pe un scut, sunt redată culorile drapelului național. Vulturul ține în cele două picioare câte o spadă. La picioarele vulturului este o ghirlandă din frunze de stejar. În partea superioară este înscris circular textul „GLORIE EROILOR CĂZUȚI ÎN DECEMBRIE 1989”.

În anul 1990, Liceul „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu a sărbătorit 100 ani de activitate. Cu această ocazie a fost emisă o medalie din aluminiu eloxat cu diametrul de 60 mm. Medalia realizată la Monetăria Statului București redă în metal concepția gravorului Vasile Gabor, care pe aversul acesteia a redat imaginea clădirii liceului care

_taie în două părți un cerc exterior pe care este înscrisă legenda „CENTENARUL LICEULUI TUDOR VLADIMIRESCU”. Sub clădire, pe două rânduri, sunt trecuți anii (1890-1990) și localitatea (Târgu Jiu). Pe reversal medaliei, în poziție centrală, este reprezentată o făclie pe o carte deschisă. În cele două părți ale făcliei sunt trecuți anii de referință cu cifre romane. Sub acest desen pe două treimi din cerc este o cunună din frunze de laur, iar în partea superioară pe o eșarfă este înscrisul „100 DE ANI”.

Cea de a IV-a ediție a Expoziției filatelice între județene „BRÂNCUȘIANA”, ce a avut loc la Târgu Jiu în perioada 17-23 martie 1991, a fost marcată și printr-o medalie din aluminiu, cu diametrul de 60 mm, machetatorul acesteia fiind Mihai Fetița. Pe aversul medaliei în poziție centrală găsim portretul artistului în profil spre stânga, iar pe cercul exterior este textul „CONSTANTIN BRÂNCUȘI 1876-1957”.

Reversul are pe cercul exterior legenda „EXPOZIȚIA FILATELICĂ INTERJUDEȚEANĂ • BRÂNCUȘIANA •”. În centru pe cinci rânduri sunt de sus în jos : o ramură de lauri; legenda „EDIȚIA A IV-A 17-23 MARTIE 1991 TÎRGU JIU” (pe trei rânduri) și pe ultimul rând este redat un scaun de pe „Aleea scaunelor”.

În perioada 22-29.08.1992, la Târgu Jiu are loc o expoziție filatelice interjudețeană, evenimentul fiind păstrat și în memoria metalului unei medalii dedicate evenimentului. Pe aversul medaliei este redat chipul Ecaterinei Teodoroiu privit din față, având de o parte și de alta a capului anii 1917 și 1992. Jos pe pieptul eroinei este trecut anul 1894 (anul nașterii). Circular este trecută legenda „ECATERINA TEODOROIU • 75 DE ANI DE LA TRECEREA ÎN ETERNITATE •”. Reversul medaliei redă în poziție centrală monumentul dedicat eroinei sub care pe două rânduri este înscrisul „TÎRGU JIU 22-29.VII.1992”. În partea superioară este înscrisă circular legenda „EXPOZIȚIA FILATELICĂ INTERJUDEȚEANĂ”. Medalia din tombac desenată de machetatorul Constantin Dumitrescu, are un diametru de 60 mm.

Cu ocazia sărbătoririi a 100 ani de la înființarea Muzeului Județean Gorj, a fost bătută o medalie din tombac ce are un diametru de 60 mm. Medalia are pe avers în poziție centrală, clădirea muzeului sub care sunt anii 1894-1994. Pe un cerc exterior este înscrisul „CENTENARUL MUZEULUI GORJULUI • TG. JIU •”. Reversul medaliei are în poziție centrală portretul lui Alexandru Ștefulescu, fondatorul instituției. De o parte și de alta a capului portretului sunt trecuți anii 1856-1910. Pe o coroană circulară este legenda „ALEX. ȘTEFULESCU FONDATORUL MUZEULUI GORJULUI • 1894 •”.

În anul 1994 s-au comemorat 50 de ani de la trecerea în neființă a lui Ion Popescu Voitești; eveniment marcat printr-o expoziție filatelică comemorativă, a fost pastrat și în memoria unei medalii a cărei machetator este Constantin

Dumitrescu. Medalia din tombac cu un diametru de 60 mm, are pe avers în poziție centrală chipul lui Ion Popescu Voitești în semiprofil spre stânga, de o parte și de alta a capului portretului sunt trecuți anii 1876, 1944. Pe exterior într-o coroană circulară este înscrisă legenda „ION POPESCU VOITEȘTI•50 DE ANI DE LA MOARTE•”. Reversul medaliei are în poziție centrală clădirea unui conac sub care este trecut anul 1994. Pe o coroană circulară este trecut textul „EXPOZIȚIA FILATELICĂ COMEMORATIVĂ•BĂLĂNEȘTI•”.

În luna mai 1996 Spitalul Târgu Jiu a sărbătorit 150 ani de activitate, evenimentul fiind marcat printr-o medalie din tombac cu diametrul de 60 mm, care l-a avut drept machetator pe Constantin Dumitrescu. Aversul medaliei are în poziție centrală clădirea spitalului, sub care sunt trecuți anii 1816 -1996. Circular este inscripționată legenda „SPITALUL TÂRGU JIU•GORJ•”. Reversul medaliei are pe exterior două frunze de lauri care în partea inferioară au anii 1816-1996. În poziție centrală pe trei rânduri este textul „SPITALUL TÂRGU JIU 150 ANI”, sub text este simbolul medicinei (caduceul cu șarpele încolăcit).

În anul 1997 s-au sărbătorit 500 de ani de la prima atestare documentară a județului Gorj, prilej cu care a fost bătută o medalie din tombac cu diametrul de 60 mm, opera machetatorului Mihai Fetița. Aversul medaliei are în poziție centrală un cerb (simbolul județului Gorj) desupra căruia găsim înscrisul „JUDEȚUL GORJ”. Sub cerb sunt trecuți anii 1497 – 1997. Reversul medaliei are pe patru rânduri legenda „500 ANI DE LA PRIMA ATESTARE DOCUMENTARĂ AJUDEȚULUI GORJ”, sub legendă este o cunună de lauri.

La împlinire a 125 ani de la nașterea sculptorului Constantin Brâncuși a fost bătută o medalie pe două tipuri de metal: alb și galben, executate în tehnica proof. Pe aversul medaliei în poziție centrală este redat sculptorul șezând în cadrul unei porți privind de la stânga spre dreapta. Pe coroana circular este legenda „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” în partea superioară și anii 1876 -1957 în partea inferioară. Textul este despărțit de ani de o parte și de alta a coroanei circulare prin câte șase scune (opera sculptorului). Pe revers în poziție centrală este redată sculptura „Sărutul” a lui Constantin Brâncuși iar pe o coroană circular este legenda „125 ANI DE LA NAȘTEREA SCULPTORULUI TÂRGU-JIU 2001 ROMÂNIA” ,textul fiind împărțit în două de câte un scaun de fiecare parte a sa.

În semn de prețuire pentru cei care au trudit în cei 30 de ani de activitate ai S.E. Rovinari, în anul 2002, a fost bătută o medalie din tombac cu diametrul de 60 mm. Medalia are pe avers, în centru, clădirea Uzinei Electrice Rovinari, iar pe o coroană circulară textul „S.E.ROVINARI • 1972 - 2002•”. Reversul foarte simplu are în centru un fulger (simbol al electricității) și pe o coroană circulară legenda „ÎN SEMN DE PREȚUIRE•PENTRU COLABORATORI•”

Anul 2006 a fost unul jubiliar pentru urbea noastră care a sărbătorit 600 de ani de la prima atestare documentară ce a avut loc în 1406. Evenimentul a fost immortalizat în memoria metalului, rezultând o frumoasă medalie. Piesa a cu un diametru de 50 mm a fost bătută pe tombac patinat.

Aversul medaliei are în centru un desen complex realizat pe trei planuri. În prim plan este portretul lui Constantin Brâncuși văzut din față, în planul doi sunt redată „Poarta Sărutului” și „Masa Tăcerii”, iar în planul trei este redată „Coloana Infinitului”. Circular este legenda „Târgu Jiu*600 de ani de la prima atestare documentară*”. Reversul medaliei are în centru stema nouă a municipiului Târgu Jiu, deasupra căreia sunt trecuți anii 1406 -2006. Sub stemă este înscris numele municipiului Târgu Jiu.

În anul 2007 au fost comemorați cei 50 de ani scurși de la trecerea în eternitate a lui Constantin Brâncuși. Evenimentul a fost marcat și printr-o medalie din metal galben negricios, cu un diametru de 40 mm. Aversul medaliei ne prexintă în poziție centrală un bust al sculptorului, văzut din față, sub bust sunt trecute datele „16 martie 1957 • 16 martie 2007”. Pe o coroană circulară este înscris deasupra bustului legenda „ CONSTANTIN BRÂNCUȘI”, iar sub bust legenda „50 de ani de la trecerea în neființă a sculptorului”. Reversul medaliei are în poziție centrală, într-un cerc, stema Municipiului sub care este înscrisul „Târgu Jiu”. Sub denumirea municipiului, în afara cercului, avem legenda „România 2007”.

EXPOZIȚIE INSIGNOGRAFICĂ LA VĂLIȘOARA

Tiberiu Kelemen
Petroșani

În zilele de 13-14 august 2011 a avut loc cea de-a VI-a ediție a Zilelor Comunei Vălișoara. La ultimele trei ediții organizatorii au inclus în paleta foarte largă a manifestărilor și expoziții insignografice care, timide la început, au devenit în fiecare an tot mai complexe, incluzând tematici din cele mai variate. Anul acesta au fost invitați, de către Consiliul Local și Primăria comunei Vălișoara, în afara colecționarilor din localitate între care îl include și pe primarul Mircea-Ion Rovinar, și colegi din Deva și Petroșani.

La sosire delegația din Petroșani compusă din cinci colecționari a fost primită de familia Dorel și Mariana Huh, unde într-un cadru foarte plăcut s-au depănat amintiri de la întâlnirile colecționarilor de insigne, deoarece familia Huh participă cu regularitate la marile reuniuni încă din anul 1979. În jurul orei 12 un ropot de ploaie cu grindină a stricat buna dispoziție de moment.

Timp de două ore a plouat torențial, inundând străzile cu mici torente furioase. Dar totul a trecut ca prin farmec, a ieșit din nou soarele, drumurile s-au uscat, iar noi am putut să ne apucăm de montarea expoziției pe terenul de sport din curtea școlii. Primele

panouri cu insigne de fotbal au aparținut edilului Mircea-Ion Rovinar, colecționarilor Dorel Huh și Mariana Huh, toți de la Vălișoara, urmând colecționarii de la Deva: Gheorghe Alexandru Turi, Ioan Lung, Lucian Bornemisa, respectiv cei din Petroșani: Dumitru Pușcașu, Tiberiu-Ovidiu Kelemen, Dalina Kelemen, Magyari Nicolae și Tiberiu Kelemen.

Au fost expuse 40 de panouri însumând convențional 2400 de insigne și cuprinzând tematici diferite precum: fotbal, aviație, vânătoare, pace, medicină - Cruce Roșie, orientare turistică, minerit.

Menționăm că toți expozanții sunt membri ai Asociației Colecționarilor de Insigne din România (A.C.I.R.).

Expoziția a fost vizitată de numeroși localnici, inclusiv de Președintele Consiliului Județean Hunedoara, Mircea Moloș, care au participat și la spectacolul susținut de artiști din Vălișoara și zonele limitrofe.

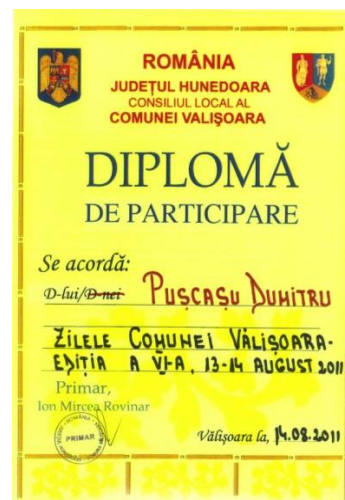
Într-un interval de timp liber am vizitat micul muzeu al comunei, fiind impresionați de exponatele etnografice din zonă, care au fost prezentate cu multă pasiune precum și câteva monumente foarte bine îngrijite legate de istoricul localității, primind lămuriri din partea lui Dorel Huh.

La finalul manifestării primarul Mircea-Ion Rovinar le-a oferit participanților câte o diplomă.

Festivitatea de premiere.

Ne-am dat seama cu această ocazie că o expoziție, dacă este bine pregătită, poate avea succes și într-o localitate mică asemenea celei în care am fost bine primiți, nefiind necesar pentru aceasta un mare centru universitar sau chiar capitala țării.

Mulțumim familiei Dorel și Mariana Huh, respectiv domnului primar Mircea-Ion Rovinar pentru căldura cu care am fost primiți în comuna Vălișoara.

Grupul expozanților.

Alături de domnul Mircea Moloț Președintele Consiliului Județean Hunedoara și Primarul Mircea-Ion Rovinar, pe treptele primăriei din Vălișoara.

DIN ACTIVITATEA SECȚIEI NUMISMATICE PETROȘANI 2010 – 2011

Anul 2011, a fost marcat de câteva evenimente importante, care pe lângă eforturile depuse alături de Secția Numismatică din Alexandria în vederea organizării celui de al III-lea Congres Național de Insignografie din România, au completat calendarul activităților acestei secții numismatice.

În data de 3 iunie la Muzeul Mineritului din Petroșani, a avut loc o expoziție numismatică care sub denumirea „De la Tetradrahma antică la Euro”, a adus în fața publicului larg povestea monedelor și bancnotelor din cele mai vechi timpuri până în prezent. Realizarea acestei expoziții a fost posibilă doar cu aportul mării majorități a colecționarilor din cadrul secției.

CONSILIUL LOCAL
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
PETROȘANI

SECȚIA NUMISMATICĂ
PETROȘANI

ORGANIZEAZĂ

În cadrul Zilelor Municipiului Petroșani, expoziția numismatică :
„DE LA TETRADRAHMA ANTICĂ LA EURO”

Cu această ocazie va avea loc înființarea oficială a grupei de tineri numismați din Secția Petroșani.
Vernisajul expoziției va avea loc la Muzeul Mineritului din Petroșani în data de 3.06.2011 ora 15⁰⁰.
Expoziția poate fi vizitată în perioada 3-5 iunie 2011 între orele 9⁰⁰ - 15⁰⁰.

La vernisajul expoziției, pe lângă oficialitățile din municipiul Petroșani, am avut ca invitat de onoare din partea Societății Numismatice Române pe P.S. Galaction Stângă , vicepreședintele acesteia. Sala unde a avut loc expoziția s-a dovedit a fi un cadru deosebit pentru noii noștri colegi din grupa de tineret a secției. Tinerilor le-a fost înmânat carnetul de către vicepreședintele S.N.R. Toți noii membri au primit câte un mic dar cu caracter numismatic din partea colegilor mai învârstă. Cadourile au fost înmânate de către membrul fondator al Secției Numismatice Petroșani domnul Ioan Badea.

Cu ocazia sărbătoririi în data de 4 august 2011 a 50 de ani de la înființarea Muzeului Mineritului din Petroșani, Secția Numismatică a fost implicată în realizarea plachetei care a marcat acest eveniment.

Acest prilej deosebit pentru lăcașul de cultură, a fost folosit de conducerea instituției pentru a-și exprima recunoștința față de activitatea expozițională desfășurată de Secția Petroșani de-a lungul anilor la muzeu. În semn de mulțumire Secției Numismatice Petroșani i-a fost înmănată de către primarul Municipiului Petroșani, dr.ing.jr. Tiberiu Iacob Ridzi, o frumoasă diplomă de excelență.

În data de 14 august, așa cum ați putut citi în articolul precedent, Secția din Petroșani a participat alături de colecționarii din Deva și Vălișoara la expoziția comună prilejuită de cea de-a VI-a ediție a Zilelor Comunei Vălișoara.

Luna decembrie aduce cu ea și ultima expoziție organizată tot la Muzeul Mineritului în data de 4 decembrie, când minerii o sărbătorească pe Sfânta Mare Muceniță Varvara-protectoarea celor ce trudesă în adâncuri. Fiind o expoziție dedicată minerilor, în mod firesc pe simeze vor fi prezentate expunate cu caracter minier.

Sperăm ca anul ce va veni să fie cel puțin tot atât de rodnic în activitate.

SENIORII INSIGNOGRAFIEI ROMÂNEȘTI MIRON REBEDEA

Spre deosebire de celelalte articole dedicate acestor iubitori ai insignei, de această dată vom lăsa o persoană din afara cercului nostru să-și exprime părerea despre pasiunea acestui merituos colecționar.

Ca atare redăm articolul apărut în săptămânalul hunedorean „REPLICA”.

REPLICA

Săptămânal al județului Hunedoara

Săptămâna 15 – 21 septembrie 2005, numărul 151

REPORTAJ

O inimă înțepată de... insigne

de Oana Bimbirică

Le privește cu mândrie și din când în când mai aranjează câte una pe panoul special. Au diferite mărimi, sunt colorate, reprezintă diverse domenii; de mai bine de douăzeci de ani, insignele sunt pasiunea vieții lui. A lui Miron Rebedea, de 73 de ani, din Petroșani, fost inginer topograf. Istoria plăcerii sale de a colecționa aceste obiecte îți este povestită de hunedorean cu zâmbetul pe buze, în mijlocul panourilor pline de insigne, care sunt expuse la Târgul Colecționarilor.

Deși este bolnav de microbul colecționării, Miron Rebedea vrea să împartă și cu alții, la fel de „suferinzi”, obiectele pasiunii sale. Însă generozitatea privește doar insignele pe care, de-a lungul timpului, bărbatul le-a adunat în mai multe exemplare.

Miron Rebedea a adunat de-a lungul vieții aproximativ 15 000 de insigne la care nu va renunța niciodată.

Sport, vânătoare, medicină, Cruce Roșie, aviație sau social-politic, acestea sunt doar câteva teme pe care petroșăneanul Miron Rebedea le-a adunat, sub forma de insigne, în colecția sa. Privindu-le așezate pe o țesătură fină ca și catifeaua, acestea îți iau ochii cu stralucirea și culorile lor. Asta se întâmplă doar în cazul unui necunoscător, care nu are idee despre valoarea sau istoria acestor insigne. Ceilalți, colecționari mai mult sau mai puțin înrăiți, sunt atrași de forma, vechimea și mai ales de dorința de a fi ale lor. Miron Rebedea mă trezește și pe mine, membră a clubului de necunoscători, din contemplarea pieselor din colecția sa. Doar jumătate din ele se află așezate pe masă. Cele care, aduse de noroc și atrase de mirosul banului, au ajuns pe panourile barbatului, în mai multe

exemplare. Pe acestea bătrânul le tranzacționează la târg, cu alți colecționari, le dă la schimb sau le vinde la prețuri de nimic, însă numai „celor care știu ce cumpără, nu speculanților”. Celelalte, unice pentru Miron Rebedea, sunt păstrate la loc sigur, fiind scoase din ascunzătoare doar pentru a fi arătate, admirate și dorite de alții sau pentru a fi lustruite regulat. Îmi iau ochii de la insignele strălucitoare, pentru a mă uita la o altă insignă. Miron Rebedea îmi pune cu mândrie, în palmă, o piesa. Albastră. „Colecția inginerului Miron Rebedea” scrie pe ea și îi înțeleg mândria. „Uite, să îți explic ce-i cu toate aceste obiecte, care apar pe insignă. Cele două ciocane simbolizează mina, pentru că eu acolo am lucrat, teodolitul semnifică meseria pe care am avut-o, cea de inginer topograf, cele două albine, o altă pasiune a mea, apicultura, iar Poarta Sărutului și Coloana Infinitului, originile mele de oltean”. Sunt cucerită de bătrân și abia aștept să-i ascult povestea. Insigna rămâne la mine. Cadou.

Molipsit la maturitate

Născut în satul Voitești, județul Gorj, Miron Rebedea se mândrește cu faptul că este originar din aceeași localitate cu marele geolog Ion Popescu Voitești, „cel care a lasat în urmă documente importante despre minele de cărbune din Oltenia și despre sondele de petrol”. Spre deosebire de alți colecționari, care au moștenit genetic aceasta pasiune, sau le-a fost cultivată încă din copilărie, petroșăneanul Miron Rebedea a fost îmbolnăvit la maturitate de acest microb. „În 1982, pe când lucram ca inginer la mină, aveam mai multi subalterni care colecționau insigne. De multe ori, s-a întâmplat să mă roage să le dau liber sau să îi las să plece mai repede acasă, pentru ca se grăbeau la expoziții sau la târguri din astea de colecționari. Le-am înțeles pasiunea și nu i-am refuzat niciodată. Drept mulțumire, cred, după câțva timp, m-am trezit că mi-au făcut un panou plin cu insigne social-politice, mai bine zis de partid. Atunci, a început totul”, povesteste Miron Rebedea. Panoul primit cuprindea, la fel ca majoritatea panourilor speciale, de colecționar, aproximativ 150 de insigne. La început, spune bătrânul, nu prea a înțeles el cum stă treaba cu aceste obiecte, ce valoare financiară sau istorică au, însă, ajutat și molipsit de la colegii sai de muncă, și-a dat seama, în final, că nu mai are scăpare și că micuțele piese din metal auriu îi vor sta alături toată viața, îi vor cere atât dragoste, cât mai ales bani.

Drumeț veteran și președinte

După câțiva ani de colecționare împătimită, timp în care făcea economii „la sânge” din salariul său pentru a putea să-și completeze colecția, Miron Rebedea a ajuns președinte al Secției de la Petroșani a Societății de Numismatică din București, secție care a fost înființată în anul 1972. Odată apărută această secție, colecționarul petroșănean a găsit numeroase ocazii de a-și expune colecția de insigne, iar poziția de președinte i-a permis să se implice și să dea o nouă direcție activității acestei instituții. „Am participat tot timpul la expoziții și de fiecare dată am plecat acasă cu câte un premiu.

Am un dulap plin de cupe, de la expoziții. Nu am ocupat doar locuri pe podium, ci am luat și mențiuni. În plus, mi-am îmbogățit colecția, pentru că, la fiecare expoziție era scoasă câte o insignă, după o anumită temă. În total au fost vreo 26 de teme, de la

sport, vânătoare, medicină, pâna la aviație sau minerit”, afirma colecționarul. Ochii îi strălucesc sub pălărie, zâmbește, iar eu am, din nou, o problemă cu colecția expusă pe masa de la târg. Ghicindu-mi parcă gândurile, un coleg de breaslă al lui Miron Rebedea se apropie și uită de el în fața insinelor. Este interesat în special de piesele din gama „drumeților veterani”. Vreau explicații, iar bătrânul colecționar, mirat puțin, dar înțelegător, știe lecția „pe de rost”. Aceste insigne au fost scoase de Clubul Montan, din care face parte și Miron Rebedea. Aici, sunt adunați câteva zeci de bătrâni (de aici numele de veteran), mari amatori de drumeții pe munte.

„În fiecare an, acest club organizează o expediție, ca să spun așa, într-o anumită zonă montană, iar cu acest prilej este scoasă și câte o insignă. Pe fiecare dintre ele este reprezentată floarea specifică acelei zone. Până acum, au fost scoase mai multe variante, pe care le am în colecția mea. Unele sunt în dubluri, de aia le vedeți aici, pe panou, la târg”, spune zâmbind bătrânul colecționar.

Hard diskul din piept, plin de iubire

Zece mii, douăzeci de mii? Miron Rebedea se scarpină în cap, mișcă din nas și pare puțin încurcat. Oare câte piese are în colecție? Nu se dă bătut și, pentru că ține neaparat să-mi răspundă la întrebare, începe să socotească, în minte, insignele, în funcție de numărul panourilor pe care le are acasă. Peste două sute. Iar având în vedere că pe fiecare panou sunt „împlântate” cel puțin o sută de insigne, calculul e simplu, cu toate că rezultatul va fi unul aproximativ. „Păi, să spunem că am circa 15.000 de insigne. Nu sunt multe. Alții au dublu sau chiar triplu. Am un stup în cap, așa cum spune soția mea, nu o goangă, ca alții. Știe ea ce știe”. Toate insignele îi sunt la fel de dragi, însă are o strângere de inimă când își privește colecția de piese inspirate din apicultură. Are două panouri cu astfel de insigne, iar preferința lui pentru ele este justificată și de faptul că, în țară, nu mai sunt exemplare ca ale lui. Mulți colecționari i-au oferit o avere pentru a pune mâna pe ele, însă ce-i în inimă nu se poate vinde. Iar inima lui Miron Rebedea e ca un hard disk, cu o mare capacitate de stocare. În ea încap, pe lângă dragostea pentru familie, meserie și colecția de insigne, încă câțiva megabytes de pasiune pentru mai mult de o sută de medalii, tot atâtea decoratii și șapte stupi, plini cu albine harnice. Această pasiune a crescut de-a lungul timpului, iar la 73 de ani, Miron Rebedea pare copleșit de ea. Însă nu vrea să renunțe la ea, ba chiar o cultivă în continuare, hranind-o din venitul sau de pensionar. Pentru că insignele, medaliile și decorațiile sunt amintiri de care nu se poate despărți, fără să renunțe la o parte din viața sa.

NE-A PĂRĂȘIT Col. (r) DOGARU IOAN

1922 – 2011

Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie;
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem și nu e.

Mihai Eminescu – La Steaua

În ziua de 14 iulie 2011 a încetat din viață în municipiul București col(r) DOGARU IOAN, membru de onoare al Societății Numismatice Române.

Comunitatea colecționarilor și a oamenilor de cultură din întreaga țară, cei care l-au cunoscut, i-au fost colaboratori sau care i-au audiat conunicările științifice, îi deplâng acum plecarea dintre noi și regretă încheierea unei prodigioase activități științifice în domeniul numismaticii, care va rămâne, oricum, adânc întipărită în conștiința colecționarilor din România.

Trecerea la cele veșnice a colonelului (r) Dogaru Ioan s-a petrecut cu patru luni înainte de a împlini vârsta de 89 de ani, șase decenii dedicându-se cercetărilor istorice, deopotrivă numismaticii și insignografiei, activități unanim recunoscute pentru calitatea, profunzimea și utilitatea lor.

Colonelul (r) Dogaru Ioan s-a născut la 28.11.1922, în localitatea Valea Seacă, jud. Bacău, urmând studiile Cursului academic superior de comandanți de unități și mari unități.

Personalitate puternică, om demn, corect, loial, un militar de carieră adevărat colonelul (r) Dogaru Ioan și-a dedicat întreaga viață unei pasiuni pe care a pus-o de multe ori mai presus de interesele personale și ale familiei: NUMISMATICA.

Membru al Societății Numismatice Române din anul 1966, cu legitimația nr. 10, a devenit membru de onoare al S.N.R. din anul 2004.

A fost adeptul asocierii colecționarilor și astfel a fondat sau a contribuit la crearea a numeroase entități, printre care: *Secția Casa Centrală a Armatei a S.N.R.* în anul 1976, *Gruparea colecționarilor de medalii, plachete și insigne „Mihai Eminescu”* a S.N.R., membru fondator al Asociației Colecționarilor de Insigne din România și președinte de onoare al acesteia din anul 2010. A fondat la Cercul Militar Național primul *Club al*

olecționariilor de medalii Mihai Eminescu, aprobat de eșalonul superior al Armatei, cu data de 31.01.2009, al cărui președinte a fost.

Dragostea col.(r) Dogaru Ioan pentru Luceafărul poeziei românești, Mihai Eminescu, este de notorietate. În anul 2000, anul Eminescu, a organizat la Muzeul Municipiului București (Palatul Șuțu), o expoziție personală ce a cuprins peste 170 de medalii Eminescu.

A scris 20 de cărți dintre care 8 despre medalistica eminesciană. A publicat în presa centrală peste 20 de articole despre expozițiile organizate precum și despre medaliile inedite dedicate lui Eminescu.

În anul 2000 a fost decorat de președintele statului cu Medalia de argint „150 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu (1850 – 2000)”.

A fost distins în anul 2006 cu medalia Eminescu „*Teiul de aur*” al Editurii GEEA din Botoșani pentru merite deosebite în colecționarea și popularizarea medalisticii eminesciene.

A realizat și finanțat medalia „*PANA DE AUR A LUI MIHAI EMINESCU*” (premiul I,II și III).

Au fost emise medalii și plachete după desenele domniei sale.

Ziua de 24 martie 1968 a fost una de referință, deoarece a marcat prin prima expoziție de insigne organizată de col. (r) Dogaru Ioan la Casa Centrală a Armatei, actual Cercul Militar Național, începuturile insignografiei românești.

Peste câțiva ani (2-3.08.1975) tot col. (r) Dogaru Ioan împreună cu ing. Dula Aurel și Milovan Pavel au organizat prima Întâlnire a colecționariilor de insigne din România, manifestare care astăzi se află la ediția a XXXVII-a.

Pentru meritele remarcabile în domeniul insignografiei col. (r) Dogaru Ioan a primit în anul 2007 la Alexandria Premiul „FLOAREA DE COLȚ” cea mai înaltă recompensă în domeniu.

În anul 1996 a donat Muzeului de Istorie al Municipiului Bacău (Iulia Antonescu) peste 250 de medalii printre care un număr însemnat de piese dedicate lui M. Eminescu. Pentru acest gest a fost distins cu titlu de „*Cetățean de onoare al Municipiului Bacău*”.

Colonelul (r) Dogaru Ioan a fost înmormântat în data de 16.07.2011 la Cimitirul Bellu Catolic din București.

Dumnezeu să-l odihnească!

Ec. Dina Ștefan
București

TABELUL NOMINAL
al membrilor A.C.I.R. la data de 31 august 2011*

Nr. crt.	Numele și prenumele	Localitatea	Nr. legitimație	Telefon
1	Aiacoboaiei Ioan	Oravița	16	
2	Ballif Andrei	Tg. Jiu	10	
3	Beke Ernó	Tg. Secuiesc	5	
4	Beke Lenke	Tg. Secuiesc	77	
5	Bocan Gheorghe	Botoșani	99	
6	Boer Gheorghe	Tg. Mureș	25	
7	Bornemisa Lucian	Deva	32	
8	Botoș Francisc	Sf. Gheorghe	21	
9	Brânzei Stelian	Botoșani	7	
10	Caraman Gheorghe	București	55	
11	Călianu Eugen	București	57	
12	Chiricheș Coriolan	Botoșani	100	
13	Condrei Țiplea- Răzvan	Botoșani	43	
14	Cornaci Bogdan -Mihai	Botoșani	9	
15	Cornaci Mihai	Botoșani	29	
16	Crișu Marin	Brașov	63	
17	Citacu Gheorghe	Colilia (Ialomîța)	71	
18	Ciutacu Răducu	Colilia (Ialomîța)	74	
19	Cristoi Eduard-Claudiu	Deva	38	
20	Deca Aurel	Alexandria	22	
21	Dina Ilinca	București	45	
22	Dina Ștefan	București	23	
23	Dobraș Silviu	Oradea	34	
24	Dogaru Ioan**	București	1	
25	Dumitrescu Constantin	București	80	
26	Galaction Stângă	Alexandria	60	
27	Gergely Ladislau	Odorheiu Secuiesc	56	
28	Gherlea Vasile	Hunedoara	70	
29	Giurcanu Costel	Bârlad	54	
30	Göthér István	Odorheiu Secuiesc	19	
31	Gurie Georgiu	Deva	75	
32	Huh Dorel	Vălișoara	36	
33	Huh Mariana - Cornelia	Vălișoara	37	
34	Iacob Mihai	București	30	
35	Ilin Milan	Timișoara	8	
36	Ion Gheorghe	București	31	
37	Ionescu Aurel	Brașov	59	
38	Kelemen Tiberiu - Ștefan	Petroșani	2	
39	Kelemen Eugenia	Petroșani	73	
40	Kelemen Tiberiu - Ovidiu	Petroșani	78	

41	Kelemen Dalina	Petroșani	79	
42	Lung Ioan	Deva	69	
43	Lupu Constantin	Timișoara	14	
44	Magyari Nicolae	Petroșani	76	
45	Mitu Gabriel	Alexandria	50	
46	Morar Radu	Deva	39	
47	Mușei Ioan	Hârlău	81	
48	Neacșu Vasile	Alexandria	61	
49	Neiconi Timotei	Hațeg	40	
50	Ninu Petre	Tg. Jiu	64	
51	Ninu Olga	Tg.Jiu	65	
52	Olaru Ioan	Petroșani	66	
53	Pardos Ioan	Vulcan	3	
54	Pardos Ileana	Vulcan	6	
55	Pascu Andrei	Craiova	49	
56	Pater Petru	București	18	
57	Petre Lucian	București	12	
58	Petre Mihai - Andrei	București	13	
59	Popa Luminița - Mioara	București	42	
60	Popescu Marius - Călărași	București	24	
61	Puiu Ileana	Craiova	48	
62	Pușcașu Dumitru - Ioan	Petroșani	4	
63	Ráncz Gyula	Tg. Secuiesc	15	
64	Rebedea Miron	Petroșani	11	
65	Rovinar Mircea-Ion	Vălișoara	35	
66	Remescu Andrei	Tg.Jiu	26	
67	Remescu Sergiu	Tg. Jiu	27	
68	Remescu Maria	Tg.Jiu	28	
69	Samoilă Ștefan	Brașov	96	
70	Săceanu Teodor-Nicolae	Alexandria	82	
71	Siminiceanu Ioan	Botoșani	51	
72	Strătilă Mina	Bârlad	53	
73	Stroe Viorel	Petrila	17	
74	Suciu Ioan-Cornel	Cluj-Napoca	47	
75	Schäffer Erwin	Bretzfeld (Germania)	68	
76	Șerban Ionda - Constantin	Brașov	97	
77	Șerban Ionda - Florica	Brașov	98	
78	Ștefan Ioan	București	72	
79	Ștefanov Titus	Arad	33	
80	Tudor Nicolae	Vulcan	41	
81	Tudor Simona - Adriana	Vulcan	46	
82	Tudora Mugurel-Tudor	Botoșani	67	
83	Turi Gheorghe - Alexandru	Deva	20	
84	Țurcanu Constantin	Craiova	52	
85	Urmărea Daniel	Petroșani	62	

86	Vasiliu Gheorghe	Bârlad	44	
87	Vaum Ioan	București	58	

*În tabele sunt cuprinși în ordine alfabetică membrii A.C.I.R. existenți în evidențele noastre la data de 31 august 2011, care și-au preschimbat legitimațiile și au cotizația achitată la zi. Considerăm că la ora actuală mai există aproximativ 20 de colegi care nu au cotizația achitată.

**Col (r) Dogaru Ioan, în semn de respect față de activitatea insignografică a Domniei Sale, va rămâne în evidențele A.C.I.R. ca membru de onoare post mortem, conform Hotărârii Adunării generale din 30 iulie 2011.

ULTIMA ORĂ

În ziua de 22 noiembrie 2011 la Botoșani au fost atribuite diploma, insigna și premiul „FLOAREA DE COLȚ” domnului Chiricheș Coriolan, pentru merite deosebite în mediatizarea, promovarea și rezultate apreciable în domeniul insignografic din România.

Premierea a fost făcută de către președintele A.C.I.R. prof. Tiberiu Kelemen.

IN MEMORIAM

Astăzi , citind aceste rânduri, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi , iar acum și-au găsit liniștea veșnică

ARAD	Coloman Braun
	Triest Anton
	Istrate Ghiocel
	Bota Ioan
	Suciu Ioan
	Vasluianu Costachi
	Pelegrini Victor
	Forgács Zoltan
	Fruja Gheorghe
BAIA MARE	Sasi Nagy Bela
BRAD	Mihai Susan
BUCUREȘTI	Fodoreanu Costică
	Popovici Micipsa
	Năstase Petrache
	Mark Horațiu
	Sanda Gheorghe
	Tăzlăuan Toader
	Curdov Nicolae
	Umlauf Vitalie
	Băieș Victor
	Hîtru Dumitru
	Dogaru Ioan
BOTOȘANI	Urigiuc Mihai
CRAIOVA	Minea Manole
	Marinescu Ioan
	Măzureanu Victor
	Bittel Radu

DEVA	Carculea Ioan
	Vizesi Mihai
	Gyenge Iulius
	Ganea Ionel
	Cucuveanu Ioan
MEDIAȘ	Weber Ștefan
	Zerbes Klaus
PAȘCANI	Niță Vasile
PETROȘANI	Poporogu Ion
	Dula Aurel
	Melha Petru
	Schmidt Ladislau
	Morariu Cornel
	Baban Dan
	Pădure Ioniță
	Marcu Lucian
PLOIEȘTI	Ciudin Eugen
	Manu Nicolae
SUCEAVA	Colbert Victor
TIMIȘOARA	Voinea Stelian
	Knevel Adalbert
	Funar Vasile
	Petrică Nicolae
	Milovan Pavel
TÂRGU MUREȘ	Tamas Arcadie
	Papp Iozsef
TG. SECUIESC	Kovacs Micșunica
	Kovacs Ödön

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniți și tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea insignografiei din țara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

CUPRINS

În loc de prefață.	pag.1
Al III-lea Congres Național de Insignografie din România Alexandria – Petroșani 29-31 Iulie 2011.	pag.2
Premiul „Floarea de colț” – ediția a V-a Alexandria-Petroșani 2011	pag.16
Insigna „Amintirea eroilor căzuți în războiul pentru întregirea neamului”.	pag.18
O insignă rară „Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României” (ADMIR).	pag.20
Colecții de insigne românești în muzee și expoziții din străinătate.	pag.21
Emblema de onoare a Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere.	pag.22
Activitatea de preparare a cărbunelui din Valea Jiului reprezentată în insigne și medalii.	pag.23
Eminescu - 122 de amintiri despre o stea.	pag.29
Insigna și placheta Simpozionului internațional de numismatică Brașov 2011.	pag.31
Insignele și materialele promoționale realizate pentru bienala umorului de la Vaslui în perioada 1970-2010.	pag.32
Schlarafia- asociație culturală-în câteva insigne.	pag.35
Stelian Brânzei creator de insigne.	pag.42
Câteva medalii emise în Județul Gorj.	pag.44
Expoziție insignografică la Vălișoara.	pag.49
Din activitatea Secției Numismatice Petroșani 2010 – 2011.	pag.51
Seniorii insignografiei românești - Miron Rebedea.	pag.53
Ne-a părăsit col. (r) Ioan Dogaru.	pag.56
Tabelul nominal al membrilor A.C.I.R. la data de 31 august 2011.	pag.58
In memoriam.	pag.61
Cuprins.	pag.63

ISSN 1843-9535